

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 126

Presidència
del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió extraordinària celebrada dia 28 de juny de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 6/2022, de 13 de juny, de noves mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5278/22). ..... [7836](#)

EL SR. PRESIDENT:

Començam aquesta nova sessió plenària.

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 6/2022, de 13 de juny, de noves mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears (escrit RGE núm. 5278/22).

El punt únic de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret llei 6/2022, de 13 de juny, de noves mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears, que ha estat complementat amb l'escrit RGE núm. 5367/22, del Govern de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet una correcció d'errades al decret esmentat.

Començam amb la intervenció, per part d'un membre del Govern, per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Donam la paraula a la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. En primer lloc, vull donar les gràcies per l'assistència als representants dels sindicats, Comissions Obreres, UGT i USO, que avui ens acompanyen, també a la directora general de Funció Pública i a la directora gerent de l'EBAP que ens acompanyen avui.

El passat 13 de juny, el Consell de Govern va aprovar el Decret llei 6/2022, de 13 de juny, de mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública a les Illes Balears. Amb aquest nou instrument normatiu agafam el fil de la Llei 20/2021 que ens marca a totes les administracions públiques la reducció del nombre d'interins en l'ocupació pública per davall d'un 8% abans del 2024, un objectiu que a Balears complirem en temps i forma, fins i tot abans de temps, i que en alguns casos anirem més enllà en deixar la temporalitat al 0% als serveis generals de la comunitat autònoma.

Es tracta d'un objectiu ambiciós, però totalment assumible si fem una visió conjunta a les mesures que es proposen en aquest decret llei i a l'acord signat amb els sindicats dia 11 de juny amb les administracions públiques i amb la resta de sindicats. Per complir aquest objectiu, com saben, des del Govern de les Illes Balears estabilitzarem més de 10.000 places entre salut, educació i serveis generals i iniciarem el major procés d'estabilització mai emprès en aquestes illes amb un objectiu molt clar: enfortir els serveis públics que oferim a la ciutadania.

La realitat és que hi ha un abans i un després de l'aprovació d'aquest decret llei en matèria de funció pública a la nostra comunitat autònoma. Aquest text i les mesures vinculades són el resultat d'un procés complex, de diàleg i de negociació entre multituds d'actors i, sobretot, són el procés de la generositat de tots i cadascun dels intervinents, sindicats i administracions públiques, perquè precisament aquesta és la base del pacte, la generositat dins de la negociació.

En primer lloc, calia que tots assumíssim que tenir percentatges tan elevats de treballadors i treballadores temporals és una anomalia per a l'administració, que no és una situació desitjable i que, malgrat es tracta d'una realitat heretada fruit d'anys d'anar acumulant treballadors i treballadores temporals, fruit de la manca de processos d'oposició que eren fruit de la supressió de la taxa de reposició del Govern Rajoy i, per tant, era imprescindible que l'administració i els agents socials assumíssim el repte, i crec que no sols l'hem assumit, sinó que l'hem superat amb nota.

Per això permeti'm que faci un agraïment públic de la feina feta per tots els sindicats i especialment els sindicats signants de l'acord: Comissions Obreres, UGT, STEI, CSIF i SPPM, també als quatre consells insulars i als 49 ajuntaments i a la FELIB, que s'han adherit a la mesa de negociació, i especialment a la directora general de Funció Pública i a tot el personal de la direcció general, també a l'EBAP, amb Mamen Iglesias, i a Carmen Palomino. Tots ells han fet una feina magnífica i els resultats són un acord sindical i un decret llei que reduirà l'abús de temporalitat a l'administració i que, a més, contribuirà a millorar els serveis públics envers la ciutadania, i a donar més estabilitat a totes les persones que treballen a l'administració.

La lluita contra la temporalitat i el seu abús ha estat una constant del nostre ordenament jurídic i, malgrat que en successives regulacions sobre la matèria ja s'establí la limitació en el nomenament de personal funcionari interí o personal laboral temporal a casos excepcionals i per temps imprescindible, la realitat ens ha demostrat un constant i sostingut augment de la taxa d'ocupació temporal i un constant abús de les administracions.

La Llei 20/2021, que reforça el caràcter temporal de la figura del personal interí, aclareix els procediments d'accensos a la condició de personal interí, objectiva les causes de cessament d'aquest personal i implanta un règim de responsabilitat que contribueixi a un mecanisme proporcional, eficaç i dissuasiu de futurs incompliments i, a més, permet aclarir qualsevol buit o dubte interpretatiu que la regulació vigent fins aquell moment havia generat.

Aquesta llei també autoritza un tercer procés d'estabilització d'ocupació pública que ha d'afectar les places de naturalesa estructural que estiguin o no dins la relació de llocs de treball o plantilles i que hagin estat dotades pressupostàriament i ocupades de manera temporal i ininterrompuda, almenys en els tres anys anteriors a dia 31 de desembre del 2020 i ho fa donant uns terminis molt peremptoris.

És un procés d'estabilització extraordinari i excepcional, per tant, amb solucions extraordinàries i excepcionals.

Per això hem donat compliment les administracions públiques a aquesta llei. Per això, les ofertes d'ocupació es varen publicar abans de dia 1 de juny, les 10.000 places a les quals feia referència abans, i per això les administracions públiques publicarem les convocatòries del procés abans del 31 de desembre d'enguany, fins i tot m'atreviria a dir que dins aquest estiu del 2022, i també per això abans de dia 31 de desembre del 2024 -crec que serà 31 de desembre del 2023,

aquest és el compromís-, es posarà fi a aquest procés d'estabilització.

Des de l'aprovació del Reial Decret 14/2021 valorarem amb els consells insulars i amb la FELIB la necessitat d'abordar els processos d'estabilització a les Illes Balears d'una manera homogènia, que permetés que els processos es fessin al mateix temps i amb les mateixes bases generals i amb uns criteris comuns a totes les administracions.

Fruit d'aquella valoració són els Decret llei 2/2022, l'acord signat amb els sindicats aquest mes de juny i també amb la Mesa General d'Administracions Públiques i també aquest decret llei. A aquesta mesa s'han adherit, a part de la comunitat autònoma, els quatre consells insulars, 49 ajuntaments, 10 organismes autònoms municipals i la FELIB, totes elles institucions de diferents colors polítics amb les quals hem aconseguit posar-nos d'acord per enfortir els nostres serveis públics, i també ens hem posat d'acord amb els sindicats signants de l'acord, Comissions, UGT, STEI, CSIF i SPPM que representen el 91% de la part social, per tant, almanco el 91% dels treballadors i treballadores.

Avui arribam, per tant, a la darrera passa per tal que vostès, diputats i diputades, atorguin la seva confiança votant a favor d'aquest decret llei que, cregui'm, és una de les normes en aquest àmbit més importants d'aquesta legislatura.

Des del Govern hem mantingut un diàleg constant amb els sindicats representats a la nostra mesa de negociació i hem cercat en tot moment implementar mesures concretes per tal que no es tornin produir situacions d'abús de temporalitat.

Fruit d'aquest diàleg són les mesures de modificació de la Llei de funció pública i dels decrets que la desenvolupen; mesures com el concurs de trasllats permanent o la promoció interna, mesures que varen ser aprovades per unanimitat a la mesa general de la comunitat autònoma el passat mes de maig.

Al mateix temps també ens hem marcat l'objectiu que l'accés a la funció pública de la comunitat autònoma es faci de forma contínua, amb convocatòries de processos d'accés anual.

En aquest sentit, la Llei 20/2021 donava la possibilitat que a les ofertes públiques ja publicades, és a dir, les del 2019, 2020 i 2021 es negociàs la possibilitat d'ampliar les bases i criteris de l'estabilització. En el cas de la comunitat autònoma es varen sotmetre a negociació les ofertes públiques del 2019, 2020 i 2021 i es va aprovar amb el vot favorable de CSIF, STEI, Comissions i UGT i amb el vot en contra de SINTTA que no es regirien per les bases del procés d'estabilització, sinó pels criteris ordinaris. És a dir, hem abordat el procés d'estabilització des del diàleg amb totes les administracions públiques de les Illes Balears i, al mateix temps, des del diàleg amb totes les forces sindicals representades a totes les administracions públiques que s'han adherit a la mesa general de negociació. I hem abordat el procés pensant, per una banda, amb els que han patit abús de temporalitat. Per això es fan els plantejaments de bases i criteris comuns per a totes les administracions amb l'acord signat dia 10.

Pensem també amb tots els funcionaris de carrera que volen accedir a una carrera professional vertical, per això el concurs de trasllat permanent, o la promoció interna, i que ha quedat regulat amb les modificacions de la Llei de funció pública d'aquest decret llei. I també pensem en tots aquells ciutadans que tenen l'aspiració legítima d'accedir a l'administració pública, per això les ofertes públiques del 19, 20 i 21, i per suposat també la que farem enguany, del 22, es realitzaran d'acord amb els criteris ordinaris i no d'acord amb els criteris d'estabilització, i tot això ho hem fet amb el suport, el primer del 91% de la part social, segon, amb el suport del cent per cent de la part social, i tercer, amb el suport del 88,9% de la part social. És a dir, amb un suport pràcticament absolut.

En aquest punt de partida, neix el Decret 6/22, de mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears, i també com a punt de partida, obvi, però punt de partida, manifestar que aquest decret llei s'inspira en els principis constitucionals d'accés a la funció pública de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat, i també amb l'objectiu d'aprovar mesures urgents, que permetin reduir la temporalitat en l'ocupació pública a les Balears. Per la qual cosa s'han dut a terme certes modificacions en la legislació autonòmica, a l'empara de la nova legislació estatal, com també per introduir altres modificacions que han de permetre agilitar, tant els processos de selecció com els de provisió de llocs de treball, per tal de reduir la temporalitat en l'ocupació pública per sota del 8%. I molt especialment, per evitar que noves situacions d'instabilitat en l'ocupació pública es puguin tornar produir.

És important tenir en compte que les bases que contempla aquest decret llei han obtingut un amplíssim suport sindical, com els he dit abans, gairebé el 91%, amb incorporacions tant dels sindicats que hi han votat a favor, com també i finalment dels sindicats, que no li varen donar suport. De fet, dels sindicats que varen votar en contra de l'acord, hem incorporat entre un 50 i un 60% de les seves propostes.

Entrant en el contingut concret del decret llei, dimarts passat vaig tenir l'oportunitat d'explicar el seu contingut i les bases i criteris de la convocatòria d'estabilització amb una llarga compareixença, per tant, ara hi passaré una mica per damunt. Pel que fa a les places que van per la via de concurs-oposició, l'examen serà tipus text i comptarà amb un màxim del 60% en la nota final, amb un valor màxim de 60 punts, que se superarà si s'obté un mínim de 21 punts, les respostes errònies no descomptaran. A més, es reduiran els temaris i es disposarà d'una base de dades de preguntes.

Mentrestant, la part de concurs tindrà un valor màxim d'un 40% de la nota total, amb un màxim de 40 punts, que es dividiran de la de la manera següent: 32 punts per experiència professional, amb una major puntuació per a les persones que han prestat serveis en el mateix cos o escala de la mateixa administració per a la qual es presentin, és a dir, dues vegades i mitja més, i un màxim de 8 punts per altres mèrits, com ara la formació acadèmica, cursos de formació, coneixement de llengua catalana, o la superació dels exàmens en convocatòries anteriors per accedir al cos, escala, o categoria.

Per altra banda, les places que vagin per la via del concurs de mèrits, es podran obtenir una puntuació màxima de 100

punts, que quedaran dividits de la següent manera: 45 per experiència professional, amb una major puntuació a les persones que hagin prestat serveis en el mateix cos i escala a la mateixa administració per a la qual es presenten, en concret dues vegades i mitja més, i 55 punts per altres mèrits, com la superació d'exàmens en convocatòries anteriors per accedir al cos, escala, o categoria, formació acadèmica, cursos de formació o major coneixement de la llengua catalana.

Per tal que la realització dels processos sigui àgil i eficient, el decret llei estableix una sèrie de disposicions generals, entre les que cal destacar l'excepció temporal quant als requisits de català. Si m'ho permeten, vull tornar a ser molt clara en la qüestió de la llengua catalana. Amb aquest decret llei el català segueix sent, és un requisit per a aquelles persones que vulguin accedir a la funció pública. Únicament es contempla una moratòria de 2 anys per a aquells treballadors i treballadores interins, que en el seu moment no van haver d'acreditar el català com a requisit, i ara tendran 2 anys per fer-hom només si es presenten a la mateixa plaça i a la mateixa institució per la qual treballen ara.

Per tant, ningú no treballarà a l'administració pública si no té acreditat el nivell que es requereix de llengua catalana, perquè això també suposa donar un millor servei públic, i les conseqüències de no acreditar aquest requisit en aquests dos anys, serà la pèrdua del lloc de treball, perquè no volem que aquesta excepció s'acabi estenent en el temps. I tampoc no volem que la moratòria s'interpreti com a una excepció a l'exigència de català. Es demora la seva presentació, però qui en dos anys no ho acrediti, perdrà la plaça que ha guanyat. Així de clar.

També es preveu l'exempció de la titulació a les categories C, D i E, sempre i quan tinguin acreditada l'experiència professional de tres anys en la mateixa categoria.

La presentació de sol·licituds serà de 20 dies hàbils des de la publicació de la convocatòria i en el termini de dos mesos màxim, s'haurà de publicar la llista d'aspirants admesos. A la sol·licitud s'acompanyarà la documentació de la declaració responsable i autobaremació dels mèrits, tant del concurs, com del concurs-oposició, el que permetrà major agilitat a les convocatòries i que és una de les grans novetats d'aquest decret llei. Encara que es publiquin les convocatòries dels dos sistemes d'accés, primer es donarà solució a les convocatòries del concurs i, posteriorment, a les del concurs-oposició.

Per assegurar la cobertura de les places, es requerirà una relació complementària d'aspirants, davant les renúncies prèvies a la presa de possessió que es puguin produir, ja que de manera excepcional, se suspèn la possibilitat de demanar excedència d'una plaça per ocupar-ne una altra de funcionari de carrera. Es permet adjudicar places amb adscripció provisional per als llocs laborals que tinguin reconegut el dret a la jubilació parcial i que estiguin afectats per estabilització. Aquestes places seran identificades, perquè els aspirants que hi accedeixin tinguin coneixement que el seu nomenament definitiu serà posposat al moment de la jubilació total de la persona que ocupa el lloc, ja que el jubilat parcialment té uns drets reconeguts, que no es poden veure vulnerats per

l'estabilització i la seva condició de jubilat parcial impedeix la participació en el procés d'estabilització.

Es regulen els criteris de cessament per aquelles administracions que no disposin de criteris propis, i també es regulen les borses preferents de personal interí, a resultes d'aquest procés. Pel sistema de concurs oposició, es compondrà una borsa preferent amb les persones aspirants que hagin obtingut 5 punts en la fase d'oposició i en el sistema de concurs de mèrits només quan en aquestes places no hi hagi convocatòria per concurs oposició, es confeccionarà una borsa preferent amb aspirants que hagin obtingut 10 punts.

Vull incidir en un altre aspecte que em sembla cabdal, si una cosa aporta aquest decret llei és seguretat jurídica. És precisament gràcies a la tasca i la feina conjunta entre sindicats i institucions, que hem trobat la fórmula adequada per complir la llei estatal, tenir en compte les sentències del Tribunal Suprem i el Tribunal Superior de Justícia i que això ens permeti reduir la temporalitat en un temps rècord.

Tanmateix, no ens quedam aquí, la Llei 20/21, a més de regular els processos d'estabilització per a la reducció de la temporalitat, també presenta la necessitat d'abordar una planificació dels recursos humans i una modernització de la funció pública, amb una regulació dels sistemes d'accés, selecció, provisió i promoció del personal funcionari. Això vol dir que, per primera vegada, avançam cap a una funció pública moderna, àgil, eficient i amb les mesures oportunes, perquè les administracions mai més tornin a abusar de la temporalitat. Aquests canvis exigeixen la modificació de la Llei de funció pública i dels reglaments que la desenvolupen, es tracta d'unes modificacions que compten amb el suport unànim dels sindicats, representants a la mesa de serveis generals.

Els objectius d'aquestes modificacions són: fixar un sistema de concurs obert i permanent, que permeti la millora de la carrera administrativa del personal funcionari de carrera. Aquest objectiu permetrà la reducció de les comissions de servei i afavorirà una millor gestió dels processos de provisió, evitant la realització de macro concursos de trasllats, que suposen una gran mobilitat, com els que tenim ara en marxa, de 1.800 llocs de treball. En segon lloc, establir un sistema de promoció interna anual, independent de la taxa de reposició ordinària amb un sistema selectiu per concurs oposició. Aquest objectiu permetrà que el personal funcionari de carrera, pugui promocionar en processos independents i que el nombre de places sigui major a l'actual, que es limita a un mínim del 30% de la taxa ordinària de reposició. I en tercer lloc, establir un sistema de provisió temporal per a la millora de l'ocupació, mal coneguda com a promoció interna temporal. Aquest nou sistema permetrà la progressió al sots-grup immediatament superior, amb aquelles vacants que es produeixen en llocs base declarats deserts en el concurs obert i permanent. Amb aquesta millora es pretén que els funcionaris de carrera puguin exercir funcions del sots-grup immediatament superior, durant un temps determinat, que els permetrà adquirir experiència, que meritarà en els processos de promoció interna; a més, que aquestes places s'afectaran de manera directa en la promoció interna definitiva.

En definitiva, estam davant d'una bona solució a la temporalitat, que es fa de la mà dels sindicats d'aquestes illes.

Per altra banda, i per anar acabant, com he dit anteriorment, aquest decret llei inclou altres mesures més enllà de la temporalitat, i voldria destacar dues novetats: en primer lloc, la modificació de la Llei de coordinació de policies locals i el seu reglament, per tal d'agilitar la selecció i formació de nous policies locals. Així, l'EBAP assumirà les competències per convocar i fer les oposicions per accedir a la categoria de policia local, per part dels ajuntaments que els les deleguin perquè, recordem-ho, les competències per convocar i fer oposicions de policia local són dels ajuntaments.

En aquest sentit, l'EBAP farà una convocatòria d'oposicions unificada per a totes les illes el segon semestre de cada any, per a la qual cosa, abans de dia 1 de juliol els ajuntaments hauran d'aportar les places de policia local que tinguin per dur a terme aquesta convocatòria. Aquesta modificació es va aprovar per unanimitat a la Comissió de coordinació de policies locals, en la qual estan representades totes les policies locals de les Illes Balears i, amb ella, donam resposta a una demanda dels ajuntaments; a més que, amb aquest nou sistema, es pretén que en el marge d'un any es puguin intensificar l'augment d'efectius de policia local als carrers de les Illes Balears: 6 mesos per iniciar d'ofici els processos selectius dels ajuntaments que hagin cedit a l'EBAP la seva competència, i 6 mesos més per fer el curs de capacitació, i tot a partir de dia 1 de juliol d'enguany.

Aquesta reforma de la Llei de coordinació locals dona resposta a les demandes dels ajuntaments de les Illes, millora encara més la seguretat de la nostra comunitat autònoma i reforça l'augment d'efectius de policies locals que es du a terme.

En segon lloc, aquest decret llei introdueix una major simplificació i una ampliació de terminis en relació amb les mesures -ja vigents- per a la revisió de contractes públics davant l'escalada de preus per tal de compensar les empreses contractistes de les administracions adoptades pel Govern, a través del Decret llei 4/2022, de mesures urgents per pal·liar els efectes de la invasió russa a Ucraïna.

Per tant, s'amplien els terminis per poder aplicar aquestes noves normes excepcionals de manera que abastin els contractes amb anunci de licitació, publicat a la plataforma de contractació del sector públic abans de 30 de setembre del 2022. També s'aclareix el punt relatiu a la variació dels seus preus, fixada amb un augment de més d'un 6% respecte del cost previst en el contracte, i s'adequa l'índex de referència a tenir en compte en aquests casos, el qual serà l'índex ponderat de cost de la construcció per tipologia d'obres, que elabora el Ministeri de Transport, Mobilitat, Agenda Urbana i també de l'Energia.

En definitiva, el present decret llei proposa unes millores molt substancials per a les Illes Balears, unes millores, a més, que són fruit del treball conjunt de diferents administracions i organitzacions sindicals. Les modificacions i els canvis que s'incorporen en aquest decret llei reforcen les plantilles de treballadors i treballadores públics de la nostra comunitat autònoma, d'una manera molt significativa, i en uns moments

on creure en els serveis públics no és una utopia, sinó que s'ha demostrat una necessitat i un imperatiu per a la ciutadania, per a la qual cosa els deman el seu suport a aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara correspon demanar als grups parlamentaris si volen intervenir en el torn a favor, en torn en contra o fixació de posicions.

Grup Parlamentari Popular?

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Fixació de posicions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Ciudadanos?

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Fixació de posicions, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari El Pi?

EL SR. MELIÀ I QUES:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca?

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Mixt?

EL SR. SANZ I IGUAL:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Unidas Podemos?

LA SRA. SANS I REGIS:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò començam amb les intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor, i donam la paraula, en primer lloc, al Grup Parlamentari Unidas Podemos. Té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Primer de tot, donar la benvinguda al públic assistent, molts d'ells afectats per la norma que avui debatem, i molts d'ells, també, han estat part activa en l'elaboració d'aquesta norma.

Jo avui no aprofundiré en el contingut el qual gran part ha estat treballar, com deia, a les meses de negociació, amb la implicació de diferents agents sindicals, institucions i administracions, perquè, si bé és cert que molts governs no practiquen el diàleg social, no es pot dir el mateix d'aquest, ja que du tota la legislatura fent-ho. Perquè davant situacions excepcionals es necessita la implicació de tots els agents afectats, sigui una crisi sanitària, sigui una crisi econòmica, sigui l'abús de la temporalitat que avui ens ocupa en aquest Ple, i la via unilateral no sol dur a bons resultats.

I així i tot, després de tota aquesta tasca, segurament, és una mesura que no satisfarà tothom al cent per cent, però que és una mesura necessària, que s'ha d'aprovar i que s'ha d'aplicar, perquè no poden continuar amb aquesta situació d'abús de la temporalitat a l'administració pública.

Però és cert que si alguna cosa m'ha preocupat des del principi que vaig començar a tractar aquest tema, era demanar-me que com podia ser que havíem arribat fins aquí? Perquè quasi no not que s'entoni un *mea culpa*? Hi haurà garanties, després de tota aquesta odissea, que no torni a passar el mateix, o d'aquí a quinze anys hi haurà diputats i diputades en aquest faristol, una altra vegada, tornant debat sobre com solucionar una situació d'abús a la temporalitat?

I això em preocupa molt, perquè darrere d'una mala gestió o una mala decisió, hi ha persones, i darrere cada persona, hi ha famílies, i això és important tenir-ho clar. I durant tot aquest procés hi ha hagut crítiques entre forces polítiques, però la veritat que hi ha hagut molt poca autocrítica, sobretot per aquells que s'han alternat en el Govern i que no han resolt aquesta qüestió.

I és cert que fins que no va arribar el toc d'atenció de la Unió Europea, no s'ha posat en marxa tota aquesta maquinària en els distints governs -tant estatals com autonòmics- i, si bé -com deia- arriba tard, almanco arriba, i avui precisament debatem una iniciativa necessària, com dic, per acabar amb aquesta problemàtica.

Una de les reivindicacions del nostre grup parlamentari sempre ha estat que els poders públics, els governants, han de procurar certes i estabilitat a la ciutadania; i en l'àmbit de la contractació privada així ho hem fet, amb la reforma laboral i altres mesures adoptades, en el si del govern progressista. Però també cal predicar amb l'exemple i abordar aquesta problemàtica de la temporalitat en l'administració pública, amb voluntat de solucionar-ho i de no tornar a repetir els errors, ha de ser avui i en el futur la nostra màxima com a representants públics.

Com deia al principi, sempre he pensat que ha mancat aquesta autocrítica. I, si bé és cert que Unidas Podemos no és el desencadenant d'aquesta situació, sí que almanco podem assegurar, avui, que de cara al futur ens esforçarem per fer complir la nova normativa aprovada avui aquí i també la del Govern de l'Estat; ens esforçarem per donar garanties i seguretat als treballadors i treballadores de l'administració pública. Perquè si alguna cosa tenim clara és que som la maquinària per fer funcionar els serveis públics i, per tant, són els que fan que la ciutadania en general pugui gaudir de l'educació pública, de la sanitat pública, dels serveis socials, de les ajudes i subvencions públiques, i totes les eines que posam a disposició des de les diferents administracions. Per tant, com deia abans, una norma treballada des del diàleg a les meses de negociació compta amb el nostre suport.

Així mateix -perquè avui tenia pensat ser breu- abans de concloure, perquè, com ja deia en el principi, no em vull endinsar en el contingut que ja ha estat exposat avui per la consellera, i també l'altre dia a compareixença, sí que m'agradaria parlar de la part de la policia local; perquè aquesta norma també contempla una solució a un problema que ens ha acompanyat durant temps a les administracions locals: la manca de policia local, precisament, i que la interinitat a la policia local també ha tingut molts de problemes i que pensam que és encertat que també avui puguem parlar d'aquesta qüestió.

És cert que en els darrers anys aquesta problemàtica s'ha generat encara més o aprofundint més arran de la Llei d'estabilitat i arran de les taxes de reposició, i també ha passat -com ja hem comentat en moltes ocasions en aquest parlament- que hi ha ajuntaments que no tenen potser capacitat per poder treure processos d'oposició tan ràpid com a ells els agradaria, i això du unes conseqüències, que se'n deriven, i que ja n'hem parlat en altres ocasions. I per això en aquest camp també s'inclourà -com deia- que el Govern estigui obligat a fer una oposició anual de manera que els ajuntaments puguin cedir al Govern els seus processos i així assegurar que cada any es puguin cobrir les places vacants o necessàries.

Pensam que és una qüestió cabdal, tenint en compte que de cara al futur ja sabem que augmentaran considerablement les segones activitats i sobretot que hi haurà moltíssimes jubilacions. I l'administració en aquest sentit ha de donar solucions i facilitar poder cobrir aquestes necessitats. Per això pensam que és un encert tenir aquesta eina a disposició dels ajuntaments, que s'inclou en aquesta norma que avui debatem, perquè mentre hi hagi necessitats detectades hem d'aportar solucions i facilitar que el Govern pugui fer aquests processos si així ho volen els ajuntaments i que, per tant, siguin molt més

àgils, per a nosaltres és una bona mesura i esperam que tengui una bona acollida.

I ja per finalitzar, nosaltres esperam que aquesta norma que avui debatem doni resposta a la situació de temporalitat generada a les administracions públiques, que acabi amb ella, no només a l'administració autonòmica, sinó també a les administracions locals i al sector públic instrumental, encara que no es vegi de forma tan detallada avui, i que les persones que fa anys que estan en abús de la temporalitat puguin quedar a l'administració per tal de poder continuar aportant el seu talent i la seva experiència de tots aquests anys acumulats i, com deia al principi, és per això que avui el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta iniciativa.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí, president, volia...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí, li volia manifestar que el Grup Parlamentari Ciutadans intervindrà en el posicionament en contra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Ara donam la paraula al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, a la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Bé, som aquí davant un procés complicat, amb una imposició temporal, per part de la Unió Europea, d'extrema urgència i que vincula a poder disposar de fons europeus en la reducció de la temporalitat per davall del 8%, fruit d'una sentència de la justícia de la Unió Europea de l'any 2020 i que es reconeixia a les diferents administracions espanyoles haver abusat d'aquesta temporalitat.

A nivell de tot l'Estat es calcula que hi ha prop de 700.000 persones en aquesta situació, sobretot docents i sanitaris, i a nivell europeu crec que només Polònia ens supera, o sigui que realment és una situació que s'ha abusat d'aquesta i realment és un greu frau cap als treballadors i treballadores.

La veritat és que els terminis són molt breus, pràcticament fa un any que es va donar el sus a nivell estatal amb la Llei 20/2021, que va posar les bases d'aquests processos, i al final

del 2022 s'han d'haver fet totes les convocatòries de totes les places.

Des de MÉS per Mallorca volem destacar, en primer lloc, que valoram molt positivament la iniciativa del Govern balear de generar suport i consens entre les diferents administracions públiques, autonòmiques, insulars i locals, i la gran majoria sindical en l'àmbit de l'administració general. Per tant, gràcies a tots els que ho han fet possible. I la participació també en aquest procés, a part del Govern autonòmic, dels 4 consells insulars, dels 49 ajuntaments, de la FELIB i de 10 organitzacions autònomes i, bé, de la quasi totalitat dels sindicats, jo crec que això també s'ha de posar en valor i és un fet rellevant i molt positiu.

Volem destacar que l'abús de temporalitat és una situació de greuge que han provocat les diferents administracions i que han sofert els interins afectats. Per tant, la seva solució requereix d'un procés d'excepcionalitat com el que avui debatam. Estam convençut que haver arribar a aquest gran acord i haver creat aquest marc homogeni facilitarà la tasca de les administracions públiques, incrementarà les garanties dels interins afectats en donar seguretat jurídica, en frenar la mobilitat i, per tant, protegeix també a la vegada, cosa que nosaltres defensam, els serveis afectats, els serveis públics.

Encara que la majoria són docents i sanitaris, aquests van per uns altres procediments extraordinaris marcats pels ministeris i que no són a l'abast del que avui debatam en aquesta cambra. Sens dubte, era impossible aconseguir totes les demandes i els interessos afectats. Els consensos requereixen de renúncies i de molts d'equilibris. No es pot garantir que tots els d'avui, que són interins, consolidin la seva plaça, hi ha risc que alguns la perdin, tot i que des de MÉS per Mallorca confiam que tot aquell que avui ocupa un lloc temporal en frau es pugui quedar.

Hem escoltat les demandes legítimes dels sindicats d'interins de procediments restringits o directament d'adjudicació de places, fins i tots alguns grups d'aquesta cambra defensen o han defensat en segons quines compareixences postures similars, però, malgrat la voluntat, s'han de prioritzar també objectius de drets fonamentals reconeguts constitucionalment per evitar vulnerar els principis de publicitat, igualtat, concurrència que ha de seguir qualsevol concurs públic avalat per la jurisprudència i també per la seguretat jurídica davant de tot, i la seguretat jurídica creiem que va en defensa del futur dels desafectats.

Per això podrà formalment presentar-s'hi tothom. Vull dir, això jo crec que s'ha de destacar, és un procés que està obert a tota la ciutadania i qualsevol persona es pot presentar en aquest procés.

Des de MÉS per Mallorca creiem que també s'havia de considerar implantar mesures per respectar els drets també dels funcionaris i també opositors que mai no han pogut optar a aquestes places.

Per això, veiem positiu que s'hagi regulat el concurs de trasllat permanent, la promoció interna anual i la promoció interna temporal també en aquest decret llei i, a la vegada, que

les places per taxes de reposició del 2019, 2020 i 2021 es facin per concursos-oposició ordinaris i no vagin per aquest procés d'excepcionalitat. Crec que també ho hem de posar en valor.

En resum, les places d'interins que a 31 de desembre de 2020, jo crec que la consellera ho ha explicat molt bé, duguin tres anys ocupades aniran a concurs-oposició i les desocupades abans de l'1 de gener de 2016 de forma temporal i ininterrompuda sortiran a concurs.

En fi, ja ho hem dit, 49 ajuntaments, 4 consells insulars, 10 ens municipals seguiran la mateixa baremació i les mateixes bases a l'hora de reduir la temporalitat.

Es defineixen també en aquest procés uns criteris que han tingut el 91% del suport sindical, ho hem de posar en valor i nosaltres des de MÉS per Mallorca ho volem... perquè, com he dit abans, és una situació complicada en què és molt difícil aconseguir tothom i tenir en compte totes les variacions i situacions personals de cadascú.

Aquest procés d'estabilització es calcula que afectarà unes 10.000 persones entre treballadors i treballadores públics de la comunitat autònoma, entre salut, educació i serveis generals i per aconseguir aquest objectiu de baixar la temporalitat per sota del 8%.

S'aborda també en aquest decret llei una planificació dels recursos humans, una modernització de la funció pública amb una regulació dels sistemes d'accés, selecció, aprovació, provisió, promoció del personal funcionari i s'estableixen també sistemes àgils de simplificació de les fases de baremació, autobaremació, com a declaració responsable, a més d'habilitar sistemes telemàtics per a la tramitació de tots els processos selectius. Jo crec que també és un avanç dins el funcionament de la nostra funció pública.

Totes aquestes mesures són necessàries per a la reducció de la temporalitat i no com a mesura conjuntural. Jo crec que hem de veure també que són necessàries també perquè puguin ajudar a reduir aquesta temporalitat al futur, un futur que realment el company ha expressat, que no es torni produir aquesta situació i que realment no tornem entrar dins aquesta situació de frau continuat en aquests procediments i en aquestes situacions de precarització de treballadors i treballadores públics.

Ara bé, des de MÉS per Mallorca, evidentment, hem de fer referència als casos excepcionals d'ajornament durant dos anys de l'acreditació de català, com a mèrit, i en parlarem ben clar: per a nosaltres no és que sigui... no estam davant la situació ideal com es planteja al decret llei, però també he de dir que no és una exoneració del català per a ningú, com ha dit la consellera, ben al contrari, nosaltres creiem que, per primera vegada, i per primera vegada, i com a una fita històrica, s'haurà aconseguit exigir el requisit de català al voltant d'un miler de persones a les quals des de la seva incorporació com a interins i durant dècades que han estat fent feina a la comunitat autònoma no se'ls ha exigint mai, aquesta és la realitat d'aquest procés. És així, -Sr. Melià, vostè tindrà l'oportunitat-, però la qüestió és aquesta. Llavors, independentment que hi estiguem d'acord o no.

Nosaltres creiem que amb procés es pot tancar una porta que mai no hauria d'haver estat oberta, és a dir que no hi hagi cap persona que faci feina a l'administració pública de les Illes Balears que no conegui la nostra llengua pròpia, precisament per donar servei als residents, als catalanoparlants que tenim drets lingüístics en aquesta terra.

I el fet és que tenim centenars de persones que fan feina a l'administració des de fa molts d'anys i algunes que ni varen entrar amb procés selectiu qualsevol. Nosaltres creiem que també hi ha altres qüestions que són a aquest decret llei, perquè no només és una qüestió de català, és una qüestió també de requisits de formació i de preparació que també són en aquest decret llei, en el qual hi ha unes especificitats diferents en els casos ordinaris de selecció de personal.

I nosaltres en el tema del català el que rebutjam són les argumentacions dels grups polítics que defensen el català com a mèrit i no com a requisit, i això sempre des de MÉS per Mallorca ho tenim clar: el català ha de ser un requisit.

I també rebutjam queixes que hem sentit en aquesta cambra i a la comissió, crec que a la compareixença, que precisament es punteja massa el català en el barem de mèrits, és que les hem sentides, -em sembla que era el Sr. Gómez de Ciutadans-; això és el que s'ha de rebutjar, això és el que s'han de rebutjar de totes!

El cas és que en aquest procés d'estabilització s'ha consensuat entre les diferents administracions públiques donar facilitats extraordinàries a gent que va entrar a una plaça sense cap dels requisits, no només lingüístics, altres requisits formatius també, per exemple, que una FP no es pugui substituir per un certificat de professionalitat, o que l'experiència..., vull dir, hi ha qüestions que s'han hagut de regular per donar possibilitat a aquestes persones que puguin demostrar que amb l'experiència han suplert aquestes acreditacions professionals.

I realment aquesta puntuació de 2,5 per sobre, en el cas d'haver ocupat una plaça, aquesta experiència a la plaça a la qual s'accedeix, és una qüestió també que crea dubtes, és clar que crea dubtes, a mi mateixa em crea dubtes -a mi mateixa em crea dubtes- i és un debat no absent de polèmica també dins la nostra formació, perquè és cert que un funcionari no va només de fer fixos a falsos temporals en situació de frau, com és aquest cas, va de tenir personal i de servir a la ciutadania, de tenir persones que serveixin com cal, adequades a la ciutadania. Per tant, nosaltres entenem que ser funcionari no és un dret, ben el contrari, els funcionaris són els que han de garantir els drets i les llibertats de les persones, els drets dels ciutadans i els hem d'exigir, per sobre de tot si en processos de selecció fem els funcionaris més adients i si captam els millors candidats, i us ho dic també com a funcionària.

Però, malgrat això som conscients de la responsabilitat de posar mesures per resoldre la qüestió que avui debatem d'abús de temporalitat i que genera i ha generat una elevada precarietat entre els treballadors i les treballadores, i no són fàcils, i ja ho han dit abans, és bàsicament culpa també de les administracions públiques que han defugit de la seva responsabilitat. I des de MÉS per Mallorca defensam i exigim, a més, que tots els

treballadors públics ens han d'atendre -com he dit abans- en la nostra llengua i que també és necessari, com a administració pública, anar més enllà, i si parlem del tema del català anar més enllà i prioritzar i capgirar la política lingüística d'aquesta terra, per impulsar un ús social del català.

Per tant, nosaltres, des d'aquest punt de vista, aquest decret llei afronta una situació, evidentment no deixa acontentat tothom, sempre hi ha persones i casos especials que difícilment... tal vegada se senten representats per la solució que s'ha donat, però creiem que el balanç -com he dit- d'aquests 4 consells insulars, el Govern balear, aquests 49 ajuntaments i aquestes 10 entitats, més aquest suport sindical del 91% creiem que avala aquest procés.

I, finalment, no podem deixar de celebrar que aquest decret llei reculli, diguem, un tema important, com és per a MÉS per Mallorca, que sobretot defensa la municipalitat, que és el que ja s'ha explicat de l'accés a la policia local, l'agilitació de la selecció i formació de nous policies locals amb l'objectiu que l'Escola Balear de l'Administració Pública pugui fer les oposicions de policia local, a cessió, diguem, de forma, com a delegada, dels ajuntaments, perquè l'objectiu final és que es pugui intensificar l'augment d'efectius de policia local als carrers de les Illes Balears i donar resposta a les demandes dels ajuntaments de les Illes i millorar encara més la seguretat i reforçar el augment d'efectius de policies locals. Sabem que els ajuntaments de les nostres illes tenen mancança de policies locals, tenen problemes per tenir els efectius que necessiten.

Per tant, benvingudes siguin totes les mesures que facilitin aquesta qüestió i que, per tant, puguin donar solució a aquesta demanda tan important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Per part del Grup Mixt intervén, en primer lloc, el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, aclariré que MÉS per Menorca no votarà a favor d'aquest decret llei, intervenim en el torn a favor perquè compartim el grup amb el company Antoni Sanz, i supòs que ell sí que votarà a favor i, per això, com a portaveu del grup he demanat aquest torn a favor, però nosaltres no hi votarem a favor, i evidentment a continuació explicaré el posicionament del nostre grup.

Nosaltres, com a grup polític, evidentment hem de ser solidaris amb el posicionament que han tingut les administracions que nosaltres governam i que estan incloses dins d'aquesta mesa, pensem que totes les administracions locals de Menorca estan dins la mesa i això implica ajuntaments governats per nosaltres, ajuntaments governats en

coalició amb altres forces d'esquerra, ajuntaments governats pel Partit Popular, el Consell Insular de Menorca en què som al govern. Per tant, s'ha de dir que, des del punt de vista institucional, MÉS per Menorca, a les institucions on governa ha avalat aquest procés.

I, per tant, nosaltres evidentment assumim la visió que des de les diferents administracions locals es té sobre aquest tema, que evidentment és un tema complex, com ha explicat la consellera, que admet moltes aproximacions, molt punts de vista diversos on s'ha hagut de trobar un punt intermedi, evidentment basat en la representativitat sindical, que és la que és, ens agradi més o ens agradi manco i, evidentment... bé, això ho veiem en moltíssimes lleis que aprovam, que fan referència d'una manera o altra..., algunes de caràcter no estrictament laboral o funcional, com, per exemple, la Llei d'educació, en la qual, doncs, hi ha uns sindicats, que també evidentment fan el seu paper, que no només és de vegades estrictament sindical, sinó també polític i de visió de la política general, com així ha de ser en un sistema democràtic on evidentment els sindicats de treballadors tenen un paper important.

Per tant, assumint els elements que no ens agraden, els elements que haguéssim millorat, els elements que haguéssim fet d'una altra manera, nosaltres en aquest cas, com a força política, hem d'assumir totes aquestes contradiccions com a força de govern i que, com deia, governa en diverses administracions locals que han acceptat aquest plantejament.

Per tant, des d'aquest punt de vista, podríem votar a favor, però hi ha molts d'aspectes que, com a força política, no ens agraden i, per tant, el lloc on, així com les administracions locals al final han hagut de decidir si aplicaven o no aplicaven això, nosaltres, com a grup polític, d'una banda, entenem que s'ha de donar una solució, una solució que és vergonyosa, una solució que s'havia de solucionar com fos, d'una manera o d'una altra, i que, més bé o més malament, és evident que aquest decret llei dona resposta a aquesta necessitat. Per tant, com a grup polític, no podem votar-hi en contra, perquè es dona una resposta que era necessària.

Per què no hi votem a favor? Perquè hi ha molts d'aspectes que no ens agraden i que no han agradat a les forces polítiques que..., o a les institucions tampoc, a les quals s'ha hagut de donar suport perquè, evidentment, una solució a una altra s'hi havia de donar, i en aquest aspecte no ens agrada el tema de l'excepció extraordinària, encara que sigui extraordinària, de la llengua catalana, tot i que entenem els motius.

També som escèptic en el tema de la remoció i ja veurem com acabarà, però aquest és només un botó de mostra dels aspectes que, tot i que no ens agraden, aquí hem d'acceptar un marc global i és el que fem.

Sobretot, els aspectes que més ens irriren no són, precisament, els que fan referència al procés d'estabilització, fem un decret llei amb l'excusa del procés d'estabilització i tenim un aparell de modificació de la legislació de funció pública i de molts altres aspectes a les disposicions addicionals i disposicions finals, que a nosaltres ens sembla, i ho he de dir així, Sra. Consellera, vergonyós que això s'hagi inclòs a aquest decret llei; és a dir, la modificació que es fa de la Llei de funció

pública, amb els aspectes més o menys concomitants amb el tema de l'estabilització, però molts d'ells no, un tema tan important que es faci per decret llei; la modificació de molts decrets que fan referència a tots els temes de funció pública, això, d'una banda; la modificació de la Llei del turisme sostenible; la modificació de la Llei de tributs cedits a l'Estat; la modificació de la Llei de transport marítim; quan estem en aquests moments..., hi ha un decret que desenvolupava la llei que teníem fins ara, amb la qual cosa, sincerament, sembla que se'n riguin de la ciutadania.

O sigui, vostès posen a exposició pública un decret de transport marítim i, a mig aire, modifiquen la Llei de transport marítim de forma molt substancial; també he de dir una cosa, en aspectes que jo he criticat i he insistit que es canviassin, i he vingut aquí a insistir que es canviés i semblava que fos un il·luminat, i ara vostès van i canvien per decret llei i assumeixen alguns dels aspectes que nosaltres els reclamàvem, entre d'altres, que s'ha de generalitzar l'Obligació de Servei Públic per garantir el transport entre illes.

Ecoltin, això no és seriós! És a dir, no es pot utilitzar, això és un abús de l'ús del decret llei, però escandalós! I nosaltres no hi votarem en contra, per responsabilitat institucional i perquè entenem que hi ha aquest procés d'estabilització i que aquest procés d'estabilització s'ha de portar en marxa, però esper, perquè ni els he volgut ni tan sols demanar que es tramiti com a projecte de llei, perquè tota aquesta amalgama de modificacions legals de normatives importantíssimes, per decret llei, és vergonyós.

Per tant, esper almenys que acceptin i ja ara deman que es tramiti com a projecte de llei, a banda de per millorar els aspectes de l'estabilització que no ens agraden, també per poder debatre democràticament coses tan importants per a aquestes illes, com són un exemple la Llei de transport marítim o la Llei de l'impost del turisme sostenible.

Per tant, aquesta és la justificació de la nostra abstenció. És a dir, volem ser solidaris amb l'esforç, la dificultat que hi ha hagut per dissenyar tot aquest procés d'estabilització, però creiem que s'abusa d'alguna manera d'aquesta necessitat històrica, d'aquesta necessitat de solucionar aquest tema, per eludir el debat democràtic de tota una altra sèrie d'aspectes que creiem que no hi ha cap justificació per portar a través d'urgència. I torn posar l'exemple, és a dir, el mateix govern que modificava, o que desenvolupava, després de 12 anys, la Llei de transport marítim, a través d'un decret, a mig fer això, modifica la llei, amb la qual cosa, és a dir, després d'haver esperat 12 anys! No ens diran que aquest és un tema urgent! I faig tanta referència a aquest tema, perquè és un tema, conseller, com vostè sap, que nosaltres hi hem estat ficats, però igual que parlo de la Llei de transport marítim, podria parlar de les altres normatives que es desenvolupen.

Per tant, no hi han fet referència els portaveus que m'han precedit, però m'agradaria i deman que es votés a favor que es tramiti com a projecte de llei.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Correspon ara el torn al Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, vicepresidenta. Bé, després del debat que hem tingut fa una estona d'una llei tan important la de joventut, ara debatrem un altre tema que també és molt important, i no només per al jovent, sinó per a la resta de la població, com és la validació del Decret 6/2022, de 13 de juny, de noves mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears, i que dóna compliment a una necessitat molt important, que els treballadors públics tinguin una estabilitat i reduir la temporalitat tan gran que tenim.

En el sistema públic de treball de les Illes Balears, podem trobar-nos el darrer mes de maig, si no estan errades les dades, un 32,5% de temporalitat. Si mirem els hospitals públics, i podríem mirar el de Formentera, l'IES Marc Ferrer, els professors que hi ha, podem mirar els professors de Primària de molts de centres, ens trobam que cada any hi ha professors, metges, infermers, auxiliars, zeladors de nou, per què? Perquè no s'han convocat les oposicions. I és una qüestió que n'hem de parlar.

Ara tenim un decret llei, que s'hi podrà, podrem estar-hi més o menys d'acord, però el cert és que aquest decret llei ha de donar solució a una mancança estructural del nostre sistema públic i s'ha de poder dir que durant molts d'anys no s'han convocat oposicions, i com que no es convoquen oposicions les places són temporals, perquè les places sí que ja existeixen a les relacions de llocs de treball dels hospitals, centres sanitaris, centres administratius de la funció pública. I ens oblidam que si no es convoquen oposicions, les places són temporals i, llavors, ara tenim un problema que, estructuralment, no hem sabut solucionar.

Aquest decret llei ve d'un acord sindical molt ample, un acord amb consells insulars, em consta que amb el de Formentera s'ha parlat molt i de totes les coses que s'han fet, amb 49 ajuntaments de totes les illes, amb un suport gairebé del 90% de la representació sindical. En aquest cas, s'ha de donar i li vull donar, la veig aquí, bones Carmen, vull donar l'enhorabona a la gran tasca feta per Carmen Palomino, perquè em consta que la comunicació constant amb el Consell de Formentera, ja que té una taxa de temporalitat del 80% actualment, molt alta, de les més altes, aquest decret podrà donar compliment a aquesta solució que és necessària.

Les administracions que han volgut afegir-se a aquesta mesa de negociació, han estat, com he dit, el Govern òbviament, 4 consells, 49 ajuntaments i 10 organismes. Quina és la fita que s'aconsegueix amb aquesta mesa de negociació? Que a totes bandes les proves siguin les mateixes. I per què és tan important? Perquè els que hem estat en processos d'oposició, hem vist el turisme d'oposició. Hem vist persones que van a una banda o a una altra, en funció de la facilitat o no facilitat de les proves. I amb aquesta qüestió de la baremació única i d'un procés igual, la gent no farà aquest turisme d'oposicions,

perquè podrà presentar-se al lloc on són i com es podran establir aquestes places.

Perquè no oblidem que parlem de treballadors públics i els treballadors públics serveixen per garantir els drets.

I aquí també faré un esment d'una qüestió que s'ha parlat i que es parlarà, segur, després, en els torns en contra, que és el català. Es parla molt del català, sempre com un argument polític, jo puc ben dir que la meua família és castellanoparlant, jo sóc bilingüe, per sort, és una sort que tingui ser bilingüe i ho dic ben alt i ben clar, però no he de parlar de jo o de tu o del que parla cada un, Sr. Melià, no parlaré d'això, parlaré de l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia, que diu que una de les llengües cooficials és el català i hem de garantir el dret de tothom a emprar-la. Llavors, el dret de l'usuari, quan accedeix a la funció pública, l'obviem quan no posem com a requisit el català, perquè, llavors, l'usuari, quan va a la sanitat pública o va a formar-se a un centre educatiu o quan va a un centre administratiu, no pot emprar el català perquè no podria parlar amb el funcionari públic.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

I llavors llevam un dret d'un treballador. I aquesta és la qüestió fonamental, llavors hem de cercar solucions, les que puguin ser, és cert, formació, moratòries, el que pugui fer-se, que es fa, però tampoc no podem obviar aquest dret que estableix l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia, perquè si tothom hi està tan en contra, aquesta Llei de l'Estatut d'Autonomia ve del 83 i modificada un parell de vegades, si tant i tant estan en contra que el català no sigui un dret dels ciutadans, allà tenen l'article 4. Jo consider que és un dret que s'ha de poder conservar i s'han de cercar les fórmules per poder tenir treballadors públics, que, si no, ens n'oblidem.

Els projectes, quan parlem de serveis públics, per exemple, podem parlar dels professors, què passa amb els professors? Que pensen només en projectes formatius, fins al juny o fins al juliol, perquè la seva plaça és interina i no saben a quin centre es trobaran a l'any següent. Des del 2016, s'han convocat més de 4.000 places d'oposicions, que és una manera d'establir i, tot i així, la taxa de temporalitat encara es troba més alta del 20, 30%, i no parlem de Formentera, perquè és un cas molt particular, que moltes persones van allà a treballar com a darrera opció, Déu volgués que fos la primera, però no, és la darrera, i després, quan poden, se'n van. Llavors aquest procés pot ser que faci les qüestions més fermes.

També a sanitat. L'accés a la sanitat són drets també, 2.800 places convocades i, tot i així, encara falten 10.000 places més per treure. Aquestes 10.000 places què faran? Que puguem tenir serveis de qualitat, que és del que es tracta, la formalització dels empleats públics servirà perquè puguem garantir els drets de la ciutadania, que sembla que en aquest debat no se'n parla. Parlarem del català, de si el decret ha estat més ràpid, més lent, de si no aconsegueix els objectius, sí, però ens oblidem de per a què serveix: per establir la funció pública i que els ciutadans tinguin uns drets de qualitat.

Totes aquestes qüestions han d'anar de la mà, no només, sempre parlem dels docents, dels sanitaris o els metges,

infirmers, però hem de tenir uns serveis auxiliars, molts de serveis auxiliars: els administratius, els zeladors, els tècnics de suport, els ordenances que són també als centres sanitaris, totes aquestes places que també són temporals també es convocaran per poder arribar a un objectiu de menys d'un 8% de temporalitat. Perquè, al final, arribar a aquest punt de reduir la temporalitat el que suposarà és que els ciutadans tinguin uns millors serveis, perquè una persona que té garantit un lloc de treball estable, també pot donar un millor lloc de treball.

No m'hi estendré més, Sra. Vicepresidenta, com he dit, li donarem suport a aquest decret llei, i moltes gràcies pel treball fet, Sra. Consellera.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom, bon dia, públic assistent, representants sindicals, membres de la conselleria.

Podem dir que som davant la recta final del que serà el procés més important d'establiment i de reducció de la temporalitat de la contractació de l'administració pública aquí, a la nostra comunitat, i a les nostres administracions públiques. Començaré aquesta intervenció i posaré en valor dos aspectes que considerem que són crucials, dos pilars en els quals se sustentaran aquests processos d'establiment, que aviat començaran.

El primer és la coordinació, el diàleg i l'acord entre institucions, de la mesa de negociació de les administracions públiques, recollida en el Decret 2/2022, i que s'ha exercit com una forma de relació entre administracions públiques, que ha estat la coordinació, molt important; que ha permès una actuació alineada i coherent, ha presentat uns criteris generals i unes bases comunes que han de regir els processos d'establiment impulsats per la Llei 20/2021, estatal, i que han estat també consensuats amb totes les administracions adherides, on han participat -com han dit altres companys- els 4 consells insulars, 49 ajuntaments, 10 organismes públics i, com no, el Govern de les Illes Balears.

El segon pilar, considerem també important el gran acord sindical, molt ampli, històric, respecte també dels criteris i les bases, ha tingut el suport de més del 90% de les formacions sindicals que tenien representació a la mesa. Per tant, enhorabona a tots els que han participat en aquest gran acord.

Ens trobam, així, davant un macro procés extraordinari, com hem dit, i sustentat en aquests amplis pilars, importants, un acord entre institucions adherides, i també un acord sindical; molts motius principals perquè el nostre grup doni suport a aquest Decret llei 6/2022, que es va aprovar pel Govern el

passat 13 de juny, i que es presenta avui perquè se'n faci la seva convalidació.

I deia al principi que arribam a la recta final, és un tema complex, com diuen tots els grups, és un tema que ens ha dut molt de temps de debatre, des del principi de legislatura, podem recordar les diferents reunions amb diferents col·lectius, debats amb els diferents grups parlamentaris, recordam aquella directiva comunitària amb les clàusules d'acord, on dèiem de la no-discriminació del personal temporal, la cinquena per evitar l'abús de la temporalitat, recordam aquelles reunions on dèiem: necessitam un marc estatal on poder regir-nos i com a paraigua per poder fer possible aquesta reducció de la temporalitat.

Idò bé, ara tenim aquest marc estatal, amb la Llei 20/2021, de 28 de desembre, i ara tindrem també el marc a la nostra comunitat, amb aquest decret llei, per acabar el procés i finalitzar el marc normatiu, per donar aquest tret de sortida als processos d'estabilització, tan esperats. De fet, ens trobam davant una de les normes més importants dictades en aquest àmbit de l'administració pública, i el major intent tant de l'Estat espanyol com d'aquesta comunitat autònoma per reduir la temporalitat a l'administració pública, en limitar cap al futur la duració dels nomenaments temporals, també en posar responsabilitats a aquells que no aconsegueixin i en establir mesures perquè no es tornin produir aquestes situacions.

I es posen també, emperò, solucions cap al passat en dur a terme aquests processos d'estabilització a gran escala que permetin convertir en fixes totes aquestes places estructurals afectades per la temporalitat. Tant el decret estatal com aquest decret llei que debatem avui estan atacats pels dos extrems: per aquells sectors que consideren que violenta les normes d'accés a l'ocupació pública, fins a les parts que entenen que només en passar a una relació contractual de fixesa, de forma automàtica, es podria pal·liar i indemnitzar de forma justa l'abús crònic de contractació temporal que han sofert molts treballadors i treballadores d'aquestes administracions de les nostres illes.

Per mor de l'extensa casuística i complexitat del tema, i que la conciliació dels dos extrems consideram que és impossible, i més quan des del nostre grup sabem i defensam que l'accés a la funció pública s'ha de dur a terme en condicions d'igualtat, d'acord amb els principis de mèrit i capacitat i amb respecte a la lliure concurrència. Per tant, amb aquests principis creiem que hem arribat a un consens idoni.

I quins objectius té aquest decret, al qual -repetesc- el nostre grup donarà suport? En primer lloc, l'encaix en el nostre marc constitucional, amb els processos d'estabilització per donar, d'una vegada per totes, fi a aquesta temporalitat, intentant que sigui per sota del 5, però sobretot que sigui sota del 8 a totes les administracions, i també planificar ja la gestió dels recursos humans perquè la temporalitat no torni créixer per sobre d'aquests percentatges.

En segon lloc, tenim en compte les persones, i quan diem que tenim en compte les persones, no només aquelles, per suposat, que han estat en situació d'abús de temporalitat, en incorporar mecanismes per donar prioritat perquè hi hagi una mínima mobilitat de persones que disposen d'experiència a un

lloc de feina concret, però sense restringir el dret legítim de tots aquells col·lectius que puguin optar a les places ofertes.

El tercer objectiu és garantir la qualitat dels serveis públics, perquè quan parlem de tenir en compte les persones, tant hem de pensar en l'actiu principal de l'administració, que són els seus treballadors i les seves treballadores, com també aquelles persones receptors dels serveis públics, que han de ser de la millor qualitat possible.

Aquests són els objectius principals que assoleix aquest decret i que nosaltres consideram que tenen suficient valor com per donar-los el nostre vot favorable.

Tampoc no volem deixar de banda i volem posar en valor la comissió de seguiment per a la interpretació i anàlisi del contingut de l'acord, d'aquest decret llei; aquesta comissió està composta per representants de les administracions públiques, els mateixos que han participat a la mesa de negociació de les administracions públiques, i també les organitzacions sindicals que han signat l'acord; aquesta comissió vetllarà per la coordinació i unificació d'interpretació durant el procés i disposarà també d'un grup de tècnics per a la coordinació i elaboració de les bases de dades de les preguntes. Seguim així assegurant la coordinació entre administracions, que és molt necessària.

El decret llei, però, no només regula els processos d'estabilització per a la reducció de temporalitat, també aborda la necessitat de regular una planificació dels recursos humans i una modernització de la funció pública, amb una regulació dels sistemes d'accés, selecció, provisió i promoció del personal funcionari; fixa un sistema de concurs obert i permanent que permeti la millora de la carrera administrativa i del personal funcionari de carrera que permetrà reduir les comissions de serveis; estableix un sistema de promoció interna anual, independent de la taxa de reposició ordinària, amb un sistema selectiu per concurs-oposició, permet que el personal funcionari de carrera pugui promocionar en processos independents.

També, com han dit altres companys, obre una altra via per donar solució a la manca de policies locals a les administracions locals, als ajuntaments d'aquestes comunitats, celebrem també aquest fet.

Estam convençuts que som davant d'una eina que permetrà assolir els objectius marcats de manera coordinada, tot i que sabem que l'aplicació pràctica d'aquesta norma donarà lloc a alguna situació no desitjada, però esperam de tot cor que sigui de forma excepcional i les mínimes possibles. Empatitzam totalment amb aquelles persones que tinguin pors, que tenen incerteses davant aquest macroprocés, davant aquest marc normatiu totalment extraordinari, que no té precedents, que és totalment nou, però que consideram i tenim l'esperança que tinguem un resultat totalment òptim.

La realitat, però, és que tenim el camí marcat i, per fi, veiem la llum al final del túnel. Creiem que hem fet molts debats, hem tingut moltes situacions per poder expressar-nos, però ara tenim una bona eina damunt la taula per donar les respostes necessàries.

Abans d'acabar volia donar l'enhorabona a la consellera, Sra. Consellera, enhorabona, enhorabona al Govern, a totes les persones que han participat en aquest procés, a les administracions que s'hi han adherit, a les organitzacions sindicals que han treballat intensament per arribar a un acord com el que debatem avui, amb un consens tan ampli entre totes les parts participants, amb un resultat, aquest decret llei que tindrà una aplicació per assolir els objectius que necessiten les administracions públiques per contribuir que baixi la temporalitat dels seus treballadors, però també per millorar la qualitat dels serveis públics que prestam als nostres ciutadans i ciutadanes.

Per tant, enhorabona a tots i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Començam les intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra. En primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Gracias al público asistente, que hoy está aquí entre nosotros, muchos de ellos empleados públicos, empleados públicos que sirven a esta comunidad autónoma y que son las víctimas y en los que la administración ha cometido un abuso de temporalidad y que no se castiga ni con este decreto ni con este acuerdo.

Miren, hoy nos traen un decreto malo, pésimo, malo para los empleados en abuso de temporalidad, y tenemos serias dudas y muchas preocupaciones, ya que creemos que las bases acordadas y plasmadas en este decreto ley no benefician a las personas víctimas de un abuso de temporalidad en las administraciones, porque quién está detrás de esas plazas que ustedes quieren estabilizar son personas y son servidores públicos de nuestra comunidad autónoma.

Ustedes sólo han querido hacer un decreto y un acuerdo para estabilizar plazas, pero lo que hay que estabilizar es la contratación y hay que estabilizar los puestos de trabajo y tener en cuenta, sobre todo, la experiencia de todos y cada uno de nuestros empleados públicos.

Pero es que, además de todo esto, el decretazo que ustedes traen hoy es un cajón de sastre, es que no pensaba que tuvieran ese atrevimiento de meter en algo tan importante y tan excepcional como lo que hoy estamos debatiendo, que es un proceso de estabilización, que es que llevan décadas, tanto el Partido Popular como el Partido Socialista, que están timando a los empleados públicos. Y ustedes, en vez de hacer un decreto, que se lo merecían, que fuese un proceso de estabilización real, lo único que han hecho es un cajón de sastre con 20 disposiciones en las que se atreven a modificar 9 artículos de la Ley de transporte marítimo, 9 artículos, por un decreto que es que, encima, -eso, con nocturnidad y alevosía-

que ni siquiera nos van a dar trámite para modificar vía enmiendas, es que estoy convencida que ustedes hoy no van a aprobar que se tramite como ley; pero ya no sólo para regular todo lo del procedimiento de ley, sino las barbaridades que ustedes han metido en este decreto, uno más, abusando cada día de una figura que es excepcional y de urgencia.

Es que estamos ante un esperpento democrático, ante un esperpento legislativo y parlamentario y ya hemos tenido suficiente hoy con el veto que han tenido ustedes, los grupos parlamentarios al servicio del Govern, han tenido la... el poco respeto a la oposición, el poco respeto a los ciudadanos que representamos, de vetarnos hoy una sesión de control parlamentario.

También ustedes en esas disposiciones cajón de sastre de este decreto crean una entidad pública, una más, una empresa más, que es el Instituto de Investigación y Formación Agroalimentaria y Pesquera, ¿también van a contratar laborales, verdad, ahora, para cubrir todas esas plazas?

Y luego también es que modifican la Comisión de la Ecotasa que ustedes suprimieron hace dos años con la ley de presupuestos generales. Nosotros presentamos una enmienda, no la aprobaron, y ustedes hoy, sin ruborizarse, la meten en un decreto que tenía que ser para cumplir con la Ley 20/2021 y para cumplir con los empleados públicos.

Miren, yo misma, el día que votamos ese decreto para crear la macromesa, por decirlo así, no me atreveré a decir según qué otra cosa que opino, ustedes..., yo ya lo dije, les dije que nos estaban pidiendo un ejercicio de fe, y yo estaba convencida que al final recurrirían a un concurso de méritos ordinario, pero es que ha sido..., ustedes han ido a peor, porque, desde Ciudadanos, lo hemos defendido en el Congreso de los Diputados, lo hemos defendido en el Parlamento Europeo, defendíamos que a los empleados públicos que llevasen entre 3 y 10 años había que hacerles un concurso de méritos restringido, para que consiguiesen su plaza, lo mismo que han hecho en Sevilla.

Y usted, la consellera, nos retó, a mi compañero en la comisión en la que usted compareció, a que trajéramos las bases, como diciendo que nos lo estábamos inventando, pues se las he traído hoy aquí, se las he traído hoy aquí, miren: "Diputación Provincial de Sevilla. Miércoles 20 de abril de 2022. Oferta excepcional de empleo público de estabilización de empleo", en la que se puntúa el cien por cien de la experiencia profesional, que es lo que tenemos que hacer, garantizar que todo este capital social se quede en nuestra comunidad autónoma.

Y miren, fruto de esa mesa, macromesa, de negociaciones alcanzaron un acuerdo y ya le digo que es muy mejorable, y le pido aquí, y pido a Podemos, que hoy va a votar a favor, que voten a favor de que se tramite como ley, porque es que, si no, no se vuelvan a reunir para volverles a tomar el pelo.

Miren, en ese acuerdo, y ustedes han puesto en valor no sé qué porcentajes, miren, la realidad es que 3 sindicatos de 8, 3 de 8, votaron en contra, y usted se ríe y los tiene aquí delante,

que la consellera de Función Pública se ría de tres sindicatos a mí desde luego me preocupa mucho.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Además, 3 de 8 sindicatos, y además es que se les faltó a la verdad en la comparecencia en cuanto a argumentos.

Miren, nos sorprende también la celeridad que tiene este Govern para aprobar unas bases, es que ustedes tienen hasta el 31 de diciembre de 2024, según la Ley 20/2021...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., es que parece que sus prisas, no sé, que coincide con el tema electoral, no quiero yo malpensar; quieren tener un resultado, todo, antes de las elecciones de mayo de 2023, supongo que para vender que han estabilizado 10.000 plazas, que no personas, en abuso, claro.

Miren, en lo relativo al proceso de estabilización: uno, no se ha dicho toda la verdad cuanto se intenta rebatir nuestros argumentos, porque nosotros sí escuchamos a los abusados por temporalidad y contratados en fraude de ley. Y quiero aprovechar para decir, como he dicho, que se han vertido acusaciones contra ellos que están fuera de lugar.

Segundo, la baremación es mucho más que mejorable, es que ustedes se pasan por el forro, y sí, es que no voy a usar eufemismos, se pasan por el foro la sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea, porque la experiencia ni se reconoce en su totalidad, aunque ustedes seguirán, subirán aquí y seguirán diciéndonos que sí que se reconoce. Mejorar las bases, hay que hacerlo, si se tramita como ley, con el fin de garantizar una verdadera estabilidad del personal temporal en abuso, y sin que suponga vulnerar ningún principio constitucional, ni que ni lleguemos a un proceso restringido si no quieren, aunque ya le digo, y lo he dicho, que era la postura que ha mantenido mi partido, tanto en el Parlamento Europeo, como en el Congreso. Queremos unas bases mejores, que conjuguen los principios constitucionales con la jurisprudencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea.

Tercero, tampoco estamos de acuerdo en por qué han elegido esta baremación del concurso, 55-45, es que no han llegado ni al 60-40, que era mi miedo que tenía yo en esta tribuna, cuando aprobamos el decreto que constituía esa ley. La consellera ha basado en que no hay sentencias, para no valorar más del 45% la experiencia de nuestros empleados públicos, pero es que no han aportado ninguna de las sentencias, lo dicen, pero no las traen. Yo he traído aquí la publicación del cien por cien en la Diputación de Sevilla.

Tampoco conocemos ningún informe de la Abogacía de nuestra comunidad autónoma, que diga que hay que puntuar 45-55 en esta baremación.

Después, tenemos una resolución de la Secretaría de Estado, una resolución tras la Ley 20/2021, que, en su página 7, que yo tengo serias dudas -me decía que me lea el decreto-, yo tengo serias dudas de que se hayan leído ustedes la resolución de la Secretaría de Estado, en la que dice, en la

página 7, que “la fase de oposición se valorará con el 60% de la puntuación total” ¿Por qué no han hecho caso ustedes a la Secretaría de Estado? ¿Por favor!

Y luego mienten con el tema del catalán, lo que dijo mi compañero, el Sr. Gómez, en la comparecencia de la consellera, es que, si, en este decreto se puntúa el requisito del catalán, Sra. Campomar, porque ha sido usted quien me lo ha dicho, que se puntúa igual que la experiencia profesional -igual que la experiencia profesional-, y, sí, también le reconozco que para nosotros, para nuestro partido, el catalán debe ser un mérito y no un requisito; pero le digo que lo que nosotros ponemos en duda es que sean capaces de valorarlo y puntuarlo con 15 puntos, igual que cuente lo mismo que la experiencia de 15 años en un puesto de trabajo. Eso no se lo admito.

Miren, también dentro del 55%, si es que ya no se va a mover a lo que debería ser un proceso extraordinario, que es lo que ustedes no han entendido, es que dentro de esa horquilla del 55%, se puede mejorar para favorecer la estabilidad del personal en abuso de temporalidad, que era el objetivo real, porque ustedes han subido aquí y han dicho todos..., -yo es que no sé si lo creen ustedes o si hacen un papel- ¿se creen ustedes que están cumpliendo con el objetivo de la sentencia del Tribunal de Justicia Europea? ¿Se creen ustedes que están incluso cumpliendo con el objetivo de la Ley 20/2021? Es que esta comunidad autónoma va a ser, por ahora lo es, la única comunidad autónoma donde no se va a garantizar un procedimiento extraordinario, especial, que garantice esta estabilización con esa baremación; la comunidad autónoma por debajo, todas las demás al menos han garantizado el 60-40 de baremación.

Y ustedes, lo han amparado, o la macromesa lo ha amparado en la seguridad jurídica, en el principio de concurrencia, ¿qué pasa, que en la Diputación de Sevilla, allí, que está gobernando el Partido Socialista y que UGT y Comisiones Obreras han avalado este procedimiento de estabilización, allí no importa la seguridad jurídica, allí no importa el principio de concurrencia? Miren, es que ese argumento ya no se lo compramos, pueden mentir ustedes todo lo que quieran.

Y sobre el informe, que vuelvo a decir, de la Secretaría, de 1 de abril, ¿qué informe nos pueden entregar aquí de la Abogacía del Estado, que me pueda decir por qué no han cumplido con la resolución de la Secretaría de Estado? Y ustedes volverán a decir que garantizan la seguridad jurídica de esta manera.

Miren, luego también está lo de aplicar el diferencial, que han pasado del 4,1 y lo rebajan al 2,5. Y también yo me pregunto ¿por qué la baremación no es igual para todos? Porque es que a los laborales del sector público instrumental se les va a valorar con más flexibilización a la hora de la puntuación.

También nos oponemos a que se sacan de la manga completamente, que tampoco se negoció en la macromesa, tanto que la ponen en valor, no se negoció que tuvieran que prohibir la movilización durante los 3 años posteriores a conseguir una plaza por el proceso de estabilización, ¿por qué

de repente de 2 pasan a 3 años la prohibición de movilización? Es que eso no lo llevaron a la macro mesa, tanto que les gusta.

Y miren, nos preocupa también la situación de vacío, de vacío que va a haber de interinos que llevan incluso 33 años, que hace 30 años la administración, que lleva abusando de ellos y en fraude de ley su contratación, antes no se exigía un título determinado, como es en el caso de los educadores sociales, ¿qué va a pasar con ellos? Ahora, en este proceso de selección, en este decreto, se les exige una titulación que hace 30 años no se les exigía y que ahora no la pueden presentar, ¿se van a ir a la calle? Ustedes, los que se erigen en adalides de lo público, ¿ustedes? Por tanto, que si no llega a venir la Unión Europea a tirarles de las orejas, seguimos con una tasa del 38% de interinos en nuestra comunidad autónoma.

También se olvidan de la cláusula cuarta de la sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea.

Y otra cosa que denunciamos y lamentamos, es que en la comisión de seguimiento de interpretación, sólo vayan a participar, ahí va, los sindicatos que han apoyado este acuerdo. ¿Los demás sindicatos no tienen derecho a participar en la comisión de seguimiento? No, en la comisión de negociación no, en la comisión de seguimiento de interpretación. Por tanto, no mientan ahora y digan que “como siempre”.

Y pediremos, por supuesto que mi grupo parlamentario pedirá que se tramite por ley, para introducir mejoras, esperamos que ustedes tengan a bien tramitarlo como ley. Ya les digo que tienen hasta diciembre de 2024.

También nos preocupa que todos los pasos y los trámites tienen que ser telemáticos, por tanto, la prudencia, la tranquilidad es necesaria, no hay que correr ahora, porque hay muchas personas que no van a tener la información necesaria para poder presentarse a este proceso de estabilización.

En definitiva, señoras y señores diputados, muy lamentablemente les digo que con este acuerdo, con este decreto, si querían cumplir con el objetivo de la Ley 20/2021 y con las sentencias del Tribunal de Justicia de la Unión Europea, no han cumplido, y sobre todo han perdido una oportunidad de estabilizar, no plazas, sino personas.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Ara donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, públic assistent, representants sindicals, benvinguts a la Casa de tots.

El Grup Parlamentari El Pi votarà en contra de la convalidació d'aquest decret llei per tres raons fonamentals: una, per l'abús de decrets llei; dues, per anar en contra i no garantir la llengua catalana; i tres, perquè no aposta pel manteniment i l'estabilitat dels serveis públics.

La primera raó és un clàssic, aquí, tenim un govern que es dedica a fer decrets lleis i hi fica de tot, i el Sr. Castells diu que s'hi fica de tot, però encara no hi vota en contra, és un moment, ja, de començar a plantar-se davant aquesta pràctica, absolutament abusiva i absolutament contrària a la separació de poders i, fins i tot, amb tons importants antidemocràtics. Perquè les lleis correspon fer-les al Parlament.

I en aquest decret llei, com sempre, perquè n'hi ha que s'han sorprès, ara, no, aquest és la continuïtat d'una manera de fer, absolutament criticable i absolutament impresentable, i en aquest decret llei fan el mateix, perquè tot allò que no té a veure estrictament amb l'estabilitat dels treballadors que es troben en una situació d'interinitat, tota aquesta normativa no hauria de formar part del decret llei. I em referesc no només al que ha dit, de transport marítim, de tributs, de residus, de fons europeus, que també -lògicament-, aquesta també, però també estic pensant en tot allò de la modernització, canvis de la funció pública, tot això, els sistemes de promoció interna anual, tot això -tot això-, no és d'extraordinària i urgent necessitat.

Per tant, no és admissible que sigui a un decret llei i per aquest motiu, és un primer argument, molt clar, molt llampant i compartit per altres grups, pel qual no es pot donar suport a la convalidació del decret llei.

Segon argument per estar en contra de la convalidació, el tema de la llengua. Jo, aquí, alguns portaveus han fet un paperot que, sincerament, he arribat a pensar que millor no haver parlat del tema, perquè, pel que han dit, més val no fer el ridícul que corroborar que, efectivament, es fa el ridícul. El decret llei i el procés d'estabilització garanteix que els empleats públics de les Illes Balears coneixeran la llengua pròpia de les Illes Balears? No.

És admissible un procés d'estabilització que retrotreu molts de treballadors que no puguin acreditar el coneixement de llengua catalana, la seva estabilitat de plaça a dos anys? És això establir? O això és pilota cap a dalt i ja veurem d'aquí dos anys què passa?

Si tant ens preocupava establir uns treballadors, els havíem de donar una solució definitiva, ja! I el que no hem de fer és dir-los: i d'aquí a dos anys, ja ho veurem, perquè d'aquí a dos anys, així de clar, us traurem si no teniu el títol. Bé, idò, això, diguem, és l'antònim de l'estabilització, és l'antònim de l'estabilització, és mantenir una incertesa.

Però no només és això, és que és una qüestió de coherència i de principis: si ens creiem que el català ha de ser un requisit, jo ja sé que hi ha grups que no ho creuen, estan en el seu dret i en la seva legítima posició, però els que es creuen que el català ha de ser un requisit per a l'accés a la funció pública, ho han de demostrar amb els fets, no només de paraula! Perquè ser funcionari amb coneixements de català afavoreix els treballadors que fa molts d'anys que fan feina a les Illes

Balears, perquè aquests són els que dominen la llengua, perquè si algú -qualque portaveu se sorprèn-, és que n'hi ha mil que varen entrar sense que se'ls exigís el coneixement de llengua catalana i, en el seu procés d'estabilització, no resultarà que és perfectament possible que hi hagi, no mil, 2.000!, que no hagin acreditat el coneixement de llengua catalana? És a dir que podem estar en una situació pitjor que la que vostès critiquen? Vostès són conscients del que fan? Em diran, bé, això pot passar dos anys. Bé, pot passar dos anys, però dos anys pot passar!

Vostès, realment, són capaços de defensar aquesta norma tan absolutament incongruent amb els seus plantejaments teòrics? Aquí havíem d'aconseguir que la gent demostrés el coneixement de la llengua catalana, que hi havia mecanismes per fer-ho, no només el mecanisme de la presentació d'un títol, que és el mecanisme ordinari; ja que ens trobam en un procés extraordinari, hi havia altres mecanismes, com la realització d'una prova per la pròpia administració, o com la presentació d'un certificat per part de qualsevol poder públic on aquell treballador hagués superat una determinada prova i hagués fet una acreditació de coneixement de llengua catalana.

El que pot passar amb el seu procés d'estabilització és que treballadors que tinguin el títol de català perdin la seva plaça en lloc, en substitució, per part d'un treballador que no tinguí el títol...

(Remor de veus)

... -siiii, siiii..., i tant i tant i tant!, i que l'hagi d'adquirir en dos anys. Això és la conseqüència de la seva norma. I, per tant, vostès van en contra absolutament del que prediquen i la seva incongruència és majúscula. Perquè ja ha arribat un moment que han dit i, bé, tampoc no és qüestió del català..., com dir, bé, això és un tema que a nosaltres ens interessa relativament.

Però és que el problema de fons és que, ni transcorreguts els dos anys, vostès no són capaços de garantir que aquests treballadors perdran la plaça, perquè el més probable és que no sigui així, perquè la pràctica i l'experiència acumulada ens demostra que a determinades fundacions i a determinades entitats, on s'ha seguit un procediment similar a aquest de dos anys per acreditar el coneixement, al final no s'ha remogut el personal, i continuen ocupant aquella plaça, tot i no haver acreditat el coneixement en llengua catalana.

Trist paper el que vostès fan! Com diria el Rei: vergonya, cavallers, vergonya! En lloc de defensar el coneixement de la llengua català, en lloc de garantir que qualsevol treballador que accedeixi a la funció pública a les Illes Balears conegui la llengua pròpia de les Illes Balears, vostès es baixen els calçons, i d'aquí dos anys ja ho veurem.

Per tant, és evident que nosaltres no podem compartir aquesta manera de fer perquè, a més a més -ja dic-, genera una inseguretats claríssima a tots aquests treballadors que es trobin en aquesta situació. I també genera una poca preocupació per al treballador de les Illes Balears que tenia, a través del requisit del català, un avantatge d'estabilitzar la seva plaça, que ara podrà veure com competeixen amb ell altres treballadors de fora de les Illes Balears.

(Remor de veus i algunes rialles)

No! Molt bé, ja m'ho explicaran, ja m'ho explicaran! Vostès m'ho explicaran tranquil·lament i jo els escoltaré molt atentament. I si tenen raó, ja els dic que els la donaré.

Tercera raó, abús de temporalitat, el manteniment dels serveis públics. És evident que aquí hi ha un problema, tots ho sabem, hi ha un abús de la temporalitat, d'acord. A alguns discursos, m'ha semblat el que passa amb els debats de pressuposts, com que els pressuposts sempre inclouen coses bones, no, és que farem un hospital!, com podeu votar en contra dels pressuposts, perquè farem un hospital! Bé, ja, però els pressuposts s'han de veure en tota la seva dimensió i amb les prioritats polítiques de cada grup, totalment legítimes cada una d'elles.

I, per tant, nosaltres pensam que, compartint el gran objectiu de millorar la sanitat -en el cas de l'hospital-, o compartint el gran objectiu d'acabar amb l'abús de la temporalitat, hi ha moltes maneres de fer-ho, hi ha moltes receptes per tractar aquesta malaltia, i la seva recepta no és l'única, ni possiblement sigui la més bona, ni la més vàlida perquè, juntament amb reduir les places ocupades per interins, hi ha un segon objectiu -o almanco per a El Pi hi ha un segon objectiu- que és el manteniment dels serveis públics i donar-los estabilitat; i això passa, necessàriament, perquè una part de la força laboral que actualment ocupa aquestes places es mantengui, perquè si tots són nous és evident que els serveis públics patiran en la seva capacitat de continuar prestant els serveis amb la mateixa eficiència, perquè tots seran inexperts, ningú no coneixerà la seva funció, la seva plaça, ni la seva feina, és una qüestió òbvia i de sentit comú.

Per tant, aquí, com ja ha explicat la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, hi havia altres alternatives i, de fet, moltes administracions diferents a les Illes Balears han utilitzat altres alternatives, acomplint tots els principis constitucionals de mèrit, de capacitat, de lliure concurrència, d'igualtat, totes aquestes històries que vostès han reiterat i repetit, molt bé, acomplint tot això hi ha moltes altres administracions que han donat un tractament diferent i han aconseguit apostar per un manteniment dels serveis públics com toca.

I per això des d'El Pi demanam, lògicament, com fan altres grups parlamentaris, que es tramiti com a projecte de llei. Per què? Perquè volem, primer de tot, que siguem capaços que hi hagi una valoració molt més important en punts del temps en què un treballador ha estat en situació interina i que aquest temps en situació interina computi d'una manera molt més forta, molt més important, molt més rellevant als efectes d'atorgar la puntuació final.

D'aquesta manera, cosa que han fet altres poders públics a l'Estat espanyol, d'aquesta manera afrontarem la situació real d'abús de temporalitat que teniem i que aquest treballador ha estat en una situació durant molts d'anys exercint una plaça de caràcter interí, i no ha de competir amb unes condicions no prou iguals amb un treballador que ha tengut aquestes places de manera fixa, perquè no és l'objectiu de la norma ni del procediment extraordinari.

I, evidentment, com també ha dit la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, nosaltres apostam pel 60%, el 60-40 i no el 45-55, perquè això, com a mínim, era l'exigència o la recomanació que es va fer per part de la Secretaria d'Estat, que ens semblava prou raonable, i que també donava més garantia a aquests treballadors.

Per tant, hi ha altres mecanismes i altra manera d'abordar aquesta situació. No parlaré del 4-1, que també seria una altra manera de donar més seguretat a aquest treballador interí, que era en part del que es tractava. Perquè aquí podríem discutir molt de com es proveeixen les places i com se selecciona i s'accedeix a la funció pública i, per ventura, fins i tot podríem discutir si l'actual manera de l'oposició, ara vaig a un debat més general, és la manera de garantir que realment aconseguim els millors treballadors públics, perquè hi ha molts de dubtes sobre això i moltes opinions de molts experts que aquest sigui el millor sistema per garantir que hi accedeixin els millors, perquè aquí he sentit moltes opinions que diuen: no, no, és que es tracta que hi accedeixin els millors. Bé, jo crec que del que es tracta, evidentment, és veure qui són els millors i de trobar un sistema, i això en duria a una discussió molt més llarga, perquè segurament l'oposició i aquests procediments absolutament memorístics que durant molts d'anys han primat i han dominat l'escenari de l'accés a la funció pública, realment no són tan positius, però, bé, aquesta discussió ens duria molt enfora.

En tot cas, com que del que es tracta és d'un procediment extraordinari, del que es tracta és de donar una solució a l'estabilitat del servei públic i a l'estabilitat dels treballadors que exerceixen aquests serveis públics, nosaltres pensam que hi havia fórmules molt més eficients per aconseguir ajuntar i fer compatibles aquests dos objectius, i el que ens preocupa d'aquest decret llei és que se n'ha anat la capacitat de coordinació d'aquests dos objectius i, per tant, l'estabilitat del manteniment del servei públic els ha estat prou indiferent i s'han acontentat a blindar, teòricament, uns principis generals que altres administracions ja s'han ocupat de ser capaços de puntualitzar i de matisar perquè, al final, del que es tractava era acabar amb abús de la temporalitat i aconseguir que aquests percentatges tenguessin una representació de treballadors capaços de continuar prestant els serveis que durant molts d'anys han tengut.

Per això, valorar l'experiència és fonamental i quan més capacitat de valorar l'experiència interina d'aquell treballador hauria de ser un dels principis motors del decret llei, cosa que no es fa.

Per tant, des d'aquest punt de vista, des del punt de vista de l'abús del decret llei, des del punt de vista que no respecta la normativa lingüística, la Llei de normalització lingüística, l'Estatut d'Autonomia que atorga el dret, i que no contempla realment el català, com a requisit, i des del punt de vista que no assumeix el manteniment i l'estabilitat dels serveis públics, el nostre grup parlamentari hi votarà en contra i demana que es tramiti com a projecte de llei.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Ara començam el torn de rèpliques dels grups que han intervengut a favor i donam la paraula, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, a la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Primer de tot, crec que quan fa uns mesos vàrem aprovar en aquest parlament que es poguessin crear aquestes macromeses per poder fer aquesta negociació d'una qüestió molt complicada i complexa, crec que almanco un mínim de respecte almanco a la macromesa, als participants d'aquesta macromesa i a l'acord al qual s'ha arribat, com a mínim, perquè m'ha semblat escoltar la Sra. Guasp com a molt vehement davant la macromesa i l'acord, que jo estic d'acord que tal vegada vostès puguin explicar que hi ha algunes qüestions amb les quals puguin no estar d'acord, però crec que almanco el respecte als participants sí que hi hauria de ser, i m'ha semblat, tal vegada estic equivocada, que a vostè li faltava un poc.

Com deia al principi, jo ja havia comentat que era una solució que probablement no satisfaria tothom, però és que des del principi hi ha hagut veus, fins i tot de catedràtics en Dret Administratiu, que no estaven gens d'acord amb el decret llei aprovat pel Govern de l'Estat, que no estaven d'acord amb la solució excepcional que es volia donar, per aquella qüestió de com s'ha d'accedir a l'administració pública, i varen sorgir molts debats també entorn a si els processos que s'havien fet fins ara s'havien de continuar fent aquesta manera o potser s'haurien d'adaptar a la situació real i que cada procés d'oposició tengués unes bases o fos d'un plantejament depenent del lloc al qual et presentaves, que tal vegada qualcú que havia d'estar de cara al públic, tal vegada hauria de tenir un examen més oral i no fer tots els típics exàmens; és a dir, tot aquest procés ha dut, ha obert moltíssimes modificacions.

Hi ha hagut moltes qüestions també de si eren unes bones solucions les que s'adoptaven, si havien de primar més uns barems o uns altres; és a dir, era impossible que avui, i ja quan es va debatre al Congrés dels Diputats tothom sortís content i satisfet amb les mesures adoptades, primer, perquè ja partiem d'una situació que era totalment errònia, totalment inacceptable, que s'havia fet de forma sistemàtica deixant... sense fer oposicions per part de distints governs, per tant, quan ja partim d'una situació mal plantejada i mal feta des del principi, després és molt mal de fer donar una solució que acontenti tothom.

Per tant, jo crec que és molt complicat, crec que és lloable que avui, almanco, en aquest parlament puguem debatre una iniciativa que intenta posar solucions a aquest problema i que també, sobretot, intenta posar solucions de cara al futur per tal que no es tornin a repetir, però crec que també serà important veure el compromís de totes les forces polítiques, que si el dia de demà continuam governant nosaltres, que tinguem el compromís de treure les oposicions quan toca, i si governa una altra formació política faci exactament el mateix, el que no podem tornar fer és deixar en el calaix pendants aquests processos d'oposició. Jo crec que aquest ha de ser el màxim compromís que hauríem d'assumir totes les forces polítiques.

Llavors, jo no volia entrar tampoc massa en el debat de la llengua catalana, principalment perquè és una norma que avui debatem molt àmplia, i és cert que això és una qüestió important, però nosaltres sí que pensam que es continua mantenint el requisit.

Jo no he entès alguns dels arguments que presentava el Sr. Melià, perquè m'ha semblat entendre que, possiblement, així com està plantejat en el decret llei hi hauria un augment de persones que no tendrien la titulació, però jo crec que no és així, tal vegada no l'he entès, jo crec que no és així, en el moment en que només és per a aquelles persones que en el seu dia es varen presentar a una plaça i que continuen en aquella plaça, és a dir si hi ha persones que vulguin anar a altres places, és a dir, no es presentaran a la seva, hauran d'acreditar els requisits del català sí o sí, només és per a aquelles persones que un dia varen entrar, quan era un mèrit, que nosaltres pensam que hi ha hagut temps de sobra per poder acreditar el català, això jo crec que ningú no ho posa en dubte, però només és per a aquelles persones que estan en aquella plaça que han ocupat.

I després, per aquesta mateixa raó, tampoc no és possible que vengui qualcú de fora de la nostra comunitat autònoma de les Illes Balears, perquè precisament un dels barems que es puntua és l'experiència acumulada a la nostra administració pública. Per tant, qualcú que vengui de fora i que no tenguí experiència a la nostra administració pública, no podrà gaudir d'aquesta puntuació i, per tant, és impossible, vaja!, no vull dir impossible taxativament, però és pràcticament impossible que una persona que vengui de fora i que no té experiència en la nostra administració pública llevi la plaça a aquella persona que l'ha ocupada durant tant de temps.

Veig que se m'acaba el temps, jo crec que ha estat molt complicat, que -com deia al principi- és una solució que no satisfarà tothom, però jo crec que hem estat valents en voler presentar una solució definitiva a aquest problema i, sobretot -sobretot-, hem de procurar que no torni a passar i que d'aquí a 15 anys no tornem a parlar del mateix. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies. Bé, el cas és que jo repetiré un poc les paraules que he dit a la meva intervenció, una part.

El cas és que, amb aquest procés d'estabilització, s'ha consensuat entre diferents administracions públiques, 49 ajuntaments, jo crec que, Sr. Melià, d'aquests 49 qualcun n'hi deu haver que vostè forma part d'aquest govern, m'imagín!, perquè si no, m'estranyaria, però bé, vull pensar que sí, que hi han donat suport.

I, a més, nosaltres creiem que sí que ser funcionari no només va d'aquest conflicte laboral que patim ara, també va de servir la ciutadania, i ho hem de dir així, i ser funcionari no és

un dret, és el contrari, els funcionaris són els garants dels drets de la resta, per tant, han de demostrar la seva capacitat, i això nosaltres seguim pensant que és així.

Una altra cosa és que siguem conscients de la responsabilitat que tenen les administracions per resoldre una qüestió que ha estat un abús, això és una altra cosa, i que jo crec que en aquest decret llei i amb aquesta premissa podem estar en desacord amb els tant per cents, de si un 45% dona més seguretat jurídica que un 60%, que podria ser un debat que jo crec que..., jo no estic preparada per a aquest debat, ja li dic així, Sra. Guasp, potser vostè sí, i vostè està ben segura d'això, jo, la veritat, és que tenc els meus dubtes, no em podria..., però no ens digui que no es té en compte l'experiència. Quan a una persona, comparada amb una altra que no ha estat en aquell lloc de feina, se la puntua per 2,5 més l'ocupació d'aquell lloc de feina, no em digui que no se li puntua l'experiència en aquell lloc de feina! És que realment se la puntua per un 2,5 més!

Després, en el concurs-oposició, és que només ha de treure un 3,5 per passar la fase de mèrits, per favor! Jo, és que, si vostè em diu..., és a dir, una persona per ser funcionària, perquè li donem una plaça fixa per a tota la vida, no ha de ser capaç de treure més d'un 3,5 a un examen d'oposició? Jo, per favor!, és que crec que també ens hem de replantejar moltes coses! Estam aquí parlant, no em parlin..., aquí hi ha unes condicions extraordinàries i les persones que realment, que jo..., i diem que som conscients d'aquest abús de temporalitat, però també han de fer un esforç, perquè se'ls donen una quantitat de facilitats, però també hem de ser conscients que han de garantir un mínim, han de garantir un mínim, perquè nosaltres sí que creiem que s'ha de garantir un mínim. I, vostè d'això no n'ha parlat gens, Sra. Guasp, d'això, de garantir persones adequades per als serveis públics, no n'ha parlat gens! Això es veu que no li preocupa gaire, Sembla que ha fet una exposició molt clientelista -li he de dir-, molt clientelista, a mi, la veritat és que m'ha semblat això, i li he de dir així de clar! I ho puc entendre, en la seva situació també ho puc entendre.

Després, el tema de català, Sr. Melià. Jo vull pensar que vostè ha fet les afirmacions que ha fet aquí sense mala intenció, sense voler mentir, ni crear alarmisme de coses que no són certes, vull pensar que és una confusió, ho vull pensar; perquè les persones, l'excepcionalitat de dos anys..., una altra cosa és que és legítim el debat de si aquesta excepcionalitat de dos anys és la més encertada o no, i si hi havia altres mesures per fer-ho, això ho podem debatre i crec que és legítim, i nosaltres fins i tot li he de dir que dins la nostra formació tenim aquest debat, i l'hem tengut, això li ho accept, però que vostè em digui que això és una excepcionalitat per a persones que van a la mateixa plaça, que han ocupat i que ocupen en el moment que es presenten a les places -sí, sí-, i que s'han ocupat, i que van a aquestes mateixes places que han ocupat, només en aquesta excepció..., com ha dit la Sra. Sans, si van a una altra plaça o si ve una persona de fora i va a aquesta plaça no té cap exempció de dos anys d'aquest requisit de català.

Per tant, no em digui..., vostè el que ha dit..., és a dir, ara omplirem de funcionaris, més funcionaris que no tenen català. No!, no, senyor! Vostè està creant un..., això és molt perillós, vostè s'està posant en pla..., vull dir, un alarmisme que quasi sembla d'aquesta banda de la bancada, em sap greu dir-ho així,

perquè nosaltres, és cert que podem debatre, és vera, Sr. Melià, coincidim en moltes coses, i jo crec que en la defensa de la llengua catalana, vull dir, no crec que haguem de fer carreres entre vostès i nosaltres, jo li dic ben cert, jo no en vull fer cap de carrera, perquè jo estic convençuda que nosaltres estam molt convençuts, ara bé, tampoc no podem acceptar mentides. I creiem que, valorem que això és una fita històrica, que, per primera vegada, a les persones que fa dècades que en aquesta comunitat autònoma i en aquests ajuntaments no se'ls ha exigit mai el català, ni quan varen entrar ni a cap moment, i que, realment, perquè aquesta plaça sigui fixa, tinguin un temps dos anys. Que, si volen, es poden treure el certificat ara i el poden presentar, ningú els diu que hagin d'esperar dos anys, eh!, tothom es pot posar a estudiar i treure'l el més aviat, ningú no els diu que hagin d'esperar dos anys, en qualsevol moment s'ho poden treure. Per tant, siguem seriosos, siguem seriosos.

Jo crec que és una oportunitat de tancar una porta que no s'hauria d'haver obert mai. I vostès, la seva antecedent formació governava amb el Partit Popular, governava durant el temps que moltes d'aquestes persones varen accedir a places públiques sense tenir requisit de català, senyor..., és així!, els va donar suport a molta..., és a dir...

(Remor de veus)

... sí!, però vostè no és novell en la política, realment..., sabem que..., és a dir, som conscients i, per tant, ningú aquí estam nets de culpes, ni blancs, per favor, i jo crec que hem de ser seriosos i hem de ser seriosos.

I després, per a mi, la seva intervenció està plena d'incoherències, li puc donar l'acord a la seva primera raó dels decrets lleis, que tal vegada n'hi ha hagut massa, li puc donar la raó; però en el tema..., vostè després em fa una defensa excessiva dels serveis públics, que això, tal, però després no vol...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Campomar hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Ara acab, Sr. President, un segon.

(Remor de veus)

..., però no m'acaba de quedar clar si vostè el que defensa és un procés restringit, com demana la Sra. Guasp, però li és igual al final; és a dir, defensa que tothom es quedi en el seu lloc perquè els serveis públics no es moguin, però, realment, a la seva intervenció hi ha molta contradicció.

Per tant, jo entenc el debat, però crec que hem de fer, per al bé de tothom, tenir debats seriosos, no crear alarmismes i parlar amb propietat, realment, del que diu aquest decret i de les possibilitats que ofereix als treballadors i treballadores públics per acabar amb aquesta situació de frau que pateixen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Si em permet, faré la intervenció des de l'escó. Bé, hi ha hagut intervencions, la veritat, que molt dures i crec que el debat d'avui ha de ser, de veritat, no crec que hagi de ser aquest, perquè oblidam l'objecte del decret llei, que és establir els funcionaris públics; i ens engrescam en algunes qüestions que no són el debat d'aquest decret llei, que és aconseguir més funcionaris, de manera estable, a les nostres administracions.

(Remor de veus)

Sra. Guasp, de veritat, pot ser estigui enfadada, però és una falta de respecte que parli jo i vostè parli també...

(Alguns aplaudiments)

..., de veritat! No ho sé, jo intent no fer-ho, intent no fer-ho, i veig que avui és constant, ja, abans es quedava allà, i continua, jo respect el seu malestar, però, per favor, respecti el temps de la resta, que crec que és just també respectar-lo.

Res més, vull reconèixer la gran tasca -abans no ho he dit, he dit només a la Sra. Carmen Palomino- a tot l'equip de treball, que volia dir-ho, ja que tenia l'oportunitat, perquè sé que s'ha fet molt. També per part de les agrupacions sindicals, que també han posat de la seva part per aconseguir treure un bon text en aquest decret llei, que sí que ha estat consensuat, i potser no estem d'acord en algunes qüestions, però ho acaba de dir la Sra. Campomar, és que -i ho ha dit també la Sra. Sans- és molt complicat el que havíem de fer; és que duim més de 10 anys, en molts de llocs, sense convocar oposicions. Llavors, resoldre aquest problema era complicat i s'ha cercat una solució, què pot ser que no sigui la més bona? És cert, però és una solució, i hem de pensar també, com he dit abans, en els drets dels treballadors i de la ciutadania.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies president. Bé, primer de tot, vull posar en valor i agrair la gran feina de la mesa de negociació que ha permès arribar a aquest acord, perquè alguns portaveus sembla que ho han tirat tot per terra amb la intervenció, Sra. Guasp, és que sembla que no coneix la negociació col·lectiva, perquè és que ha perdut tot el respecte cap a la feina que s'ha fet, a les

administracions públiques que s'hi han adherit, als sindicats, a tota la feina que s'ha fet des de la conselleria, personal de la conselleria.

A més a més, li diré una altra cosa: vostè agafa la resolució de la Secretaria d'Estat i agafa el que li dona la gana, el que li dona realment la gana, perquè fins i tot la darrera frase que vostè ha dit, que ha dit: "S'estan estabilitzant persones i no places", idè, precisament la resolució de la Secretaria d'Estat diu just el contrari, Sra. Guasp, llegeixi's-la fil per randa i veurà com diu que s'estabilitzen places i no persones,...

(Alguns aplaudiments)

... i no persones, i vostè ens posa aquí la resolució pels morros i empra justament una frase girada a l'inrevés, és que, de ver, eh?...

(Remor de veus)

..., venim aquí a debatre, però intentam debatre amb tots els documents damunt la taula i llegits, i llegits, per favor!

A més a més, el tema de la representativitat, ha dit que se'n reien, no sé si s'ha referit al Govern, que se'n reien dels sindicats, perquè 3 de 8 no s'hi han acollit, és a dir, no han aprovat l'acord, però... vostè..., jo no sé si parla seriosament o no, però 3 de 8, açò no ens diu res, hi ha una cosa que es diu representativitat, diem..., ho hem repetit tots els grups, els 3 de 8 són un 9% de la representativitat! Aquest acord és ampli, ho hem dit a la primera intervenció tots els grups, és tan ampli que supera el 90%.

És cert que hi ha sindicats que no han arribat a l'objectiu que ells volien, cert, però açò no vol dir que... ningú no se'n riu de ningú, simplement s'ha passat per una negociació col·lectiva i s'ha arribat a un acord ampli. I ho torn repetir: agràits i posar en valor tota la feina que s'ha fet, especialment d'aquells sindicats que han donat suport a aquest acord històric que permetrà reduir la temporalitat a les nostres administracions públiques des de l'acord institucional de totes aquelles institucions que s'hi han adherit.

El tema de terminis. En el tema de terminis també jo crec que hi ha hagut una confusió o no sé..., però són escassos els terminis, parlam que dia 31 de desembre del 2022, d'enguany, s'han d'haver convocades totes les places, parlam de mesos. Per tant, no ens diguin que ens sobra temps i..., ja ens ho deien en el decret de la mesa del 2/2022: bé, tramitem-ho com a projecte llei, hi ha temps..., sí, sempre hi ha temps, el que passa és que tenim uns terminis per la llei estatal que són molt, però que molt exigents! I tanta sort que el Govern, i en aquest cas la mesa, ha arribat a aquest acord i duim un ritme interessant que podem aconseguir, fins i tot es preveu poder aconseguir abans del que està indicat pel decret, per la llei estatal.

Respecte del Sr. Melià, amb el tema del català, jo no repetiré el que han dit la resta grups, o sí, miri, ho repetiré, ho repetiré perquè amb el tema del català hi ha l'excepcionalitat només amb la plaça que ocupa la persona, per tant... Som davant un procés extraordinari, súper extraordinari, intentam que hi hagi el màxim de persones que quedin a la seva plaça.

Per tant, és una excepció que permet que es puguin formar en la nostra llengua, perquè nosaltres també defensam que s'ha de conèixer la nostra llengua, per suposat, però permet que hi hagi un termini coherent perquè es puguin formar per aconseguir l'exigència que coneguin la nostra llengua.

I després, amb referència al que ha dit d'"aquestes qüestions" que repetim dels principis constitucionals, no són qüestions, ni repetim, i ara... mira, ho tornaré repetir!, ho tornaré repetir perquè és la nostra premissa...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., i, a més, és de les bases que hem tingut sempre i que sempre hem dit a tots els col·lectius amb què ens hem reunit i a totes les reunions on hem pogut posar els nostres principis, els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i lliure concurrència, Sr. Melià, no són "aquestes qüestions", són principis constitucionals.

Per tant, nosaltres -repetim- farem un vot favorable, enhorabona a tots els participants i posam en valor aquest gran acord el qual creiem que serà històric perquè podrà reduir la temporalitat dels treballadors a les nostres administracions.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Començam el torn de contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra, pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Pues, empearé mi réplica contestándole, Sr. Sanz, mire, por supuesto que estoy molesta, es que, como diputada, creo que todos los diputados, incluso usted, debería estar muy molesto por el secuestro que ha habido hoy en esta Cámara y en la Diputación Permanente de que no podamos ejercer la oposición nuestro control, nuestra competencia de control al Gobierno, ¡por supuesto que sí! Pero es que los que han pervertido este decreto es justamente el Gobierno al que usted tanto da apoyo, el que ha metido 20 disposiciones en este decreto hablando de la ecotasa, hablando de... de... bueno, pues de los entes instrumentales, hablando de ayudas a préstamos de libro, en este decreto son ustedes, es el Gobierno al que usted apoya. Por tanto, no hable que aquí otros hemos pervertido el debate, porque yo he hablado casi toda mi intervención del proceso de estabilización.

Y no, miren, es que, además, en la réplica solo se ha limitado a hacernos oposición a la oposición, cosa que a ustedes les encanta, llevan siete años gobernando, pero siguen haciendo oposición a la oposición, y no me ha contestado, no me han contestado a ninguna pregunta sobre cuántas indemnizaciones..., ¿han cuantificado ustedes las indemnizaciones que va a haber? Porque las habrá, habría que..., lo tendrían que reconocer. No me han contestado tampoco a por qué se ha ampliado a tres años la prohibición de

movilidad para nuestros empleados públicos si acceden a una plaza. No me han contestado absolutamente a nada, se han limitado a hacer lo que ustedes mejor saben, que es hacer oposición.

Miren, tampoco han podido venir a esta tribuna y contestarme diciendo que hay informes que avalan esta baremación que se ha acordado, no han podido hacerlo, si no lo han hecho es porque no existen estos informes, y ha quedado constatado una vez más.

Y quien falta al respeto a tres sindicatos que representan a muchísimos empleados públicos son ustedes, y yo, Sra. Carbonero, me refería a que cuando lo estaba diciendo y hablaba de esos tres sindicatos, la consellera de Administraciones Públicas, de Función Pública y Presidencia, se estaba riendo, mire, sí, es una constatación y lo puede usted mirar en YouTube, que lo han visto muchos empleados públicos que nos están siguiendo ahora mismo. Así que, ¡por favor, respeto!

(Remor de veus)

Y, mire, Sra. Sans, lo que..., vuelvo a reiterar, usted también habla de respeto y los que faltan al respeto a los afectados son ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, presidente, así se demuestra.

Mire, es que ningún informe, se lo vuelvo a repetir, ningún informe han aportado aquí que constate que esta baremación era la óptima para un proceso extraordinario.

Y sí que le doy la razón en una cosa, y comparto con usted, Sra. Sans, que se ha hecho mal desde el inicio, por eso Ciudadanos ha sido el único partido que ha defendido, y lo vuelvo a decir, -Sra. Campomar, hace usted así- lleva años en el Parlamento Europeo y llevamos años en el Congreso de los Diputados, que ustedes no están, no están..., nosotros sí.

(Remor de veus)

Nosotros sí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. GUASP I BARRERO:

..., así que respete, Ciudadanos sí está en el Congreso de los Diputados, defendiendo desde hace dos legislaturas una estabilización real y una fijeza, y no me escondo en decirlo, siempre que se garanticen...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... *-gràcies president-*, siempre que se garanticen los principios constitucionales, como he dicho, al principio.

Esto lo quería dejar claro, nosotros no estamos a favor de la Ley 20/2021, porque dejaba a elección a las comunidades autónomas; queríamos unos criterios homogéneos, ¿por qué nuestros empleados públicos no pueden tener un proceso extraordinario, como han tenido en Sevilla, en Valencia y en otras comunidades autónomas o diputaciones? Por eso no apoyamos esta Ley 20/2021, porque, uno, generaba inseguridad jurídica, generaba también desigualdades y porque, una cosa muy importante que no se ha hablado hoy, es que no impide el abuso de la temporalidad a futuro, tampoco han hablado de eso, yo también lo he cuestionado en mi intervención, no lo impide. Y, de verdad, nos parece muy insuficiente la indemnización con la que se pretende indemnizar con 20 días de salario, que supone una desigualdad incluso con los trabajadores sometidos a la legislación laboral.

Y, miren, si lo que pretendían es dar seguridad y que cualquiera que gobierne respete el acuerdo, de verdad les digo que la peor forma que han tenido de hacerlo, es con una decisión unilateral por decretazo. Y entiendo, por sus intervenciones, que no van a votar a favor de que esto se tramite como ley. Yo espero que por esos plazos que le he dicho, tramitan y sometan este decreto para mejoras; nosotros, como siempre lo hemos hecho Ciudadanos, pondría enmiendas de verdad para querer mejorar esta baremación y, por supuesto, trabajaríamos en ello para que pudiera dar una estabilidad y que a futuro no debamos modificar este decretazo, que desde luego desde Ciudadanos no estamos para nada de acuerdo.

Gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Campomar, li explicaré perquè, per ventura, m'he explicat malament, que això també passa. La postura d'El Pi és que es faci un concurs de mèrits, fins aquí..., com el decret llei i com s'ha fet a moltes altres bandes, però que en aquest concurs de mèrits el català sigui requisit de bon de veres; es valori molt més l'experiència professional, com a mínim un 60%; i valorin d'una manera molt més contundent els anys d'experiència a la plaça exercida interinament. Li sembla coherent? És clar, és fàcil no? No és molt complicat.

Discrepam amb vostès, per què? Perquè el català no és requisit...

(Remor de veus)

... Hi ha una excepció molt grossa en aquest requisit, vostès em diuen, tal vegada jo he exagerat, li puc acceptar que jo he exagerat un poc, escolti'm, però tampoc no és cert el que vostès diuen, perquè no és per a la mateixa plaça, no és per a la plaça que estic ocupant, perquè el que diu la disposició addicional tretzena, si no vostè llegeixi'm la correcció, diu: "les persones aspirants que estiguin en servei actiu en el moment de finalització de la presentació de sol·licituds a la mateixa administració", no a la mateixa plaça, a la mateixa administració...

(Remor de veus)

..., a la mateixa administració, "o ens públic, en aquest cos, escala, especialitat o escala, sots-classe, classe, categoria, categoria professional",...

(Remor de veus)

... li puc llegir tot, però vol dir..., home!...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. MELIÀ I QUES:

... vol dir que si estàs a una sots-escala i estàs a la mateixa escala, te pots trobar que hi entri gent,...

(Remor de veus)

..., escolti'm...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. MELIÀ I QUES:

Vostès ho expliquin al públic, en general, perquè no els ha quedat ben clar. Jo llegesc la disposició addicional tretzena i arrib a la conclusió que no és només per a aquestes persones que vostès diuen, sinó que té un ventall un poc més ample, per ventura no tan ample com el que jo he assenyalat. Per ventura...

(Remor de veus)

..., no, jo els ho compr, jo els ho compr, jo som capaç de llegir les coses i entendre-les, són vostès els que no tenen cintura i els que no són gens flexibles. Per què no canvien..., -ara veurem si vostès són flexibles i tenen cintura- i ho tramiten com a projecte de llei, donen l'oportunitat que es canviïn, per exemple, ens donen l'ocasió que sigui un 60% i no un 45%, facin-ho! Però vostès diuen: per ventura no és el millor, són vostè mateixos que ho han dit, per ventura no és la millor solució, però de cap manera que hi hagi esmenes i de cap manera acceptar altres oferiments, altres esmenes que podrien avançar cap a millorar aquest plantejament.

Principis constitucionals, Sra. Carbonero. Evidentment, tots els principis constitucionals són molt importants i s'han de respectar, ningú no ho dubte això, ara bé, aquí és una qüestió d'un procediment extraordinari, que molts de poders públics, amb els mateixos principis constitucionals, han pogut concretar de maneres totalment diferents. O vostè diu que si és un 60% ja no hi ha compliment dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit..., -no, no, vostès ho fan així-, són els socialistes de Sevilla els que han posat el cent per cent, o els socialistes de Sevilla van contra la Constitució, m'està dient això? És que, és clar, aquí hem de ser un poc congruents.

Jo li he volgut dir a la meua intervenció, que per ventura m'he explicat molt malament, que el diagnòstic és una cosa i el tractament és una altra, el diagnòstic és l'excés i l'abús de temporalitat, i el tractament és molt divers per a aquest problema. I vostès ens volen fer creure que només hi ha un tractament, que és el seu del 45%, i que només aquest compleix els principis constitucionals. I això és fals! I jo el que li he volgut dir a la meua primera intervenció és que hi ha altres poders públics, governats pel Partit Socialista, però no només pel Partit Socialista, que han utilitzat altres fórmules que garantien millor l'estabilitat del servei públic.

I per això els convidam a repensar alguns plantejaments que vostès tenen, a tenir aquesta cintura i aquesta flexibilitat i ser capaços d'introduir millores, en el tema de la llengua catalana i en el tema de la valoració de l'experiència professional, perquè mitjançant aquest mecanisme crec que tots podríem estar més satisfets. Això, sense qüestionar que, evidentment, és una feina molt complexa, la que s'ha fet i que hi ha molta gent que hi ha perdut moltes hores. I també li reconeixem la feina, evidentment, només faltaria!

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. En torn de fixació de posicions, té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. presidente. Buenas tardes a todos. También saludar, a los asistentes, a los representantes de los sindicatos, a las personas que han intervenido en la elaboración de este decreto ley.

Y manifestar que... siempre decimos: hoy es un día histórico, hoy es un día importante para el Parlamento; yo diré que hoy es un día histórico y triste para este Parlamento, es un día histórico y triste para este Parlamento porque se ha pisoteado la dignidad de este Parlamento, se ha pisoteado la dignidad de este Parlamento...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... porque se ha impedido ejercer la posibilidad de hacer preguntas, que era normalmente una tradición en este Parlamento en las sesiones extraordinarias. Y esto creo que hay

que decirlo claramente, es indigno que haya pasado esta situación, y creo que debe constar en el *Diario de Sesiones* la total y absoluta condena por parte del Partido Popular de lo que ha pasado hoy.

(Alguns aplaudiments)

El Parlamento está para hacer dos cosas; hacer leyes y controlar al Gobierno. Y hoy se impide controlar al Gobierno y se nos trae un decretazo que, aparte de hablar del tema de la temporalidad en la administración pública, que es un tema importante, trae muchísimas otras cosas que deberían tramitarse como ley, y también se va a impedir, al parecer, a pesar de que ustedes reconocen que hay cuestiones mejorables y todas estas cosas, pero a la hora de la verdad, también se va a impedir ejercer el trabajo del Parlamento como poder legislativo. ¡Ni control, ni poder legislativo, día histórico de indignidad de este Parlamento, gracias al Gobierno de la Sra. Armengol!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y esa es la realidad desgraciadamente.

Y en el debate que nos traen, parece que no se distinguen dos cosas: se trata de hablar del acuerdo de la mesa de negociación, pero lo que votamos hoy es el decreto ley, la mesa de negociación, en teoría, era lo que la Sra. Consellera tenía que explicar en comisión, allí habló más del decreto ley que de la mesa, y aquí hablamos más de la mesa que del decreto ley que votamos; es decir, el mundo al revés, pero esto es lo que tenemos.

Es verdad, y reconocemos que el tema de la temporalidad en la administración pública es un tema importante, es un tema complejo, es una realidad, se han intentado en tres ocasiones procesos de regularización, no es la primera vez, se ha intentado en otras ocasiones, y es un tema que afecta a todas las administraciones. Pero un ejemplo de lo grave que es la situación es, precisamente, la gestión que ha hecho este govern, que ha hecho el Govern, porque en el año 2015 teníamos un 20,98% de temporalidad; según los datos del año 2020, que son los últimos que teníamos en esta comunidad, el personal de la comunidad autónoma, un 37,73%, es decir, no vengán a buscar la solución quienes han ido empeorando durante todos estos años la situación de la temporalidad, y esa es una cuestión necesaria.

Desde el Partido Popular entendemos que, además, se han venido incumpliendo los acuerdos que había determinados en el acuerdo a nivel nacional en el 2017 de llegar a un 8%, y se ha incumplido en esta administración y en otras administraciones, y seguimos incumpliendo.

Y valoramos positivamente el esfuerzo realizado en la negociación, y ponemos en valor ese esfuerzo realizado en la mesa de negociación, y creemos que es importante, y manifestamos la capacidad de cesión por parte de quienes han estado negociando. Pero también manifestamos que es posible mejorar esa negociación, y que las leyes se pactan en el Parlamento, no en las mesas de negociación, con toda la legitimidad y el respeto que nos merecen los agentes sociales -absolutamente con toda la legitimidad y el respeto que nos

merecen los agentes sociales-, pero las leyes importantes se pactan y se debaten en el Parlamento, y, si tan importante es esta cuestión, debería venir y tramitarse como ley, y eso es lo que nosotros les pedimos que hagan.

El Partido Popular se ha preocupado por esta cuestión y se ha preocupado desde hace tiempo, de hecho, se aprobó una PNL, a instancias del Partido Popular, precisamente de hacer el inventario del personal que estaba en situación de abuso de temporalidad. Se incumplió por parte del Gobierno el tiempo que tenían para hacerlo, yo creo que el Gobierno -aunque no lo ha dicho, porque le cuesta decirlo- estará super agradecido al Partido Popular, que le pidió que hiciese ese inventario y que le ha permitido adelantar el trabajo...

(Remor de veus)

... Estoy segurísimo que está contento, el Gobierno, de esa iniciativa del Partido Popular, que tanto le costó cumplir y que lo cumplió fuera de plazo.

Pero, evidentemente, entendemos que es mejorable, que es mejorable el acuerdo y que hay cuestiones que deben tratarse de mejorar, y si se tramitase como proyecto de ley, entendemos que se mejoraría.

No estamos de acuerdo en muchísimas cosas -como hemos dicho- de la política de personal y de función pública de este Govern; no estamos de acuerdo en cómo se ha tratado el tema de la carrera profesional de los interinos, que finalmente lo han tenido que decir; no estamos de acuerdo en cómo se han hecho los concursos de méritos y traslados hasta ahora; no estamos de acuerdo en la proliferación bestial de los cargos de libre designación que ha hecho este gobierno; no estamos de acuerdo en la multiplicación de los cargos políticos y de confianza, que son un 80% más que los que había en el 2015; no estamos de acuerdo en muchísimas cosas de la política de personal y función pública de este gobierno.

Y tampoco estamos de acuerdo en que nos cuelen, vía decreto ley, una modificación sustancial del grueso de la normativa de función pública. Ustedes modifican la Ley de Función Pública, modifican un montón de decretos que afectan a la función pública, y lo modifican por decreto ley, y utilizan la táctica de las lentejas: esto hay, si quieren las comen y, si no, las dejan, y esto es lo que hay, que tiene que ver con función pública, que tiene que ver con temas de temporalidad, pero tiene que ver con otras muchísimas cosas, tiene que ver con muchas otras cosas, y las modificaciones de las leyes se hacen en este Parlamento.

Por eso digo que hoy es un día histórico y triste para este parlamento, porque, desgraciadamente, se hurta, una vez más, en dos cosas importantes, como he dicho: en la posibilidad de control al Gobierno y en la posibilidad de legislar.

En el decreto ley, lo han dicho de refilón y algunos, reiteradamente, en este decreto ley se tratan muchísimas más cosas, es que se trata de la cuestión de la temporalidad, pero es que la utilizan ustedes como camuflaje y como trampa para modificar muchísimas más cosas. Basta ver la estructura del decreto ley: 25 artículos, 17 disposiciones adicionales, 5

disposiciones transitorias, 18 disposiciones finales que modifican textos legislativos; es que hay más disposiciones finales y disposiciones transitorias que articulado.

Modifican cuestiones de función pública -como he dicho- importantes, pero es que modifican la Ley de presupuestos en cuanto a la bonificación de los libros de texto; modifican la Ley de transporte marítimo; modifican cuestiones..., la ley que regula la ecotasa; modifican un montón de cuestiones que deberían tramitarse, o al menos debatirse, en este parlamento, y ustedes, no lo hacen. Modifican la regulación de la Abogacía de la comunidad autónoma; modifican la Ley de policías, como han dicho, pero que no tiene nada que ver con la temporalidad; modifican el Reglamento de policías; modifican..., regulan..., modifican los agentes COVID; llevan aquí dos casos de temas tratados en las comisiones bilaterales con el Estado; modifican el último decreto ley porque hay un error. ¡Es que hacen modificaciones de los errores, tan grandes, que hasta han tenido que traer la corrección de errores de este propio decreto ley, que lo publicaron ayer!

Por tanto, es un despropósito total y absoluto que no se tramite este texto como proyecto, como ley, y que, ya que ustedes reconocen que es verdad que puede haber cuestiones mejorables, pues sean, como mínimo, coherentes, y tengan respeto a este parlamento, y hagan el favor de tramitarlo como proyecto de ley o como ley en el Parlamento, y que se puedan presentar enmiendas.

Por lo demás, nuestra posición será de abstención, y de petición reiterada y contundente de su tramitación como ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació. I el president demana si el Ple valida o no el decret llei debatut. Passam a votar. Votam.

Vot presencial: 27 sí, 6 no i 16 abstencions. Hi ha 1 vot telemàtic afirmatiu i 2 abstencions per via telemàtica i 1 vot afirmatiu per videoconferència, que dona un resultat total de 29 vots a favor, 6 en contra i 18 abstencions.

Com que diferents grups parlamentaris han demanat que el decret llei pugui ser tramitat com a projecte de llei, pel procediment d'urgència, sotmetem aquesta consideració a votació.

Passam votar. Votam.

Vot presencial: 22 sí, 27 no, cap abstenció. Vot telemàtic: 2 vots a favor, 1 en contra; i, per videoconferència, hi ha 1 vot negatiu. El resultat total són: 24 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
